

Skatteministeriet
Udkast

J.nr. 2018-1144

Forslag
til
Lov om ændring af kildeskatteloven og forskellige andre love
(Initiativer mod sort arbejde m.v.)

§ 1

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 396 af 2. maj 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 74 A ændres ”, stk. 1, eller en begæring efter denne lovs § 86 A, stk. 2”, til: ”eller § 86 B, stk. 1”.

2. § 86 A affattes således:

”§ 86 A. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig digital registrering af oplysninger om de personer, der er beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver. Registrering af oplysningerne skal ske i indkomstregisteret, jf. § 3 i lov om et indkomstregister. Følgende oplysninger skal registreres for hver enkelt beskæftiget:

- 1) Dato.
- 2) Navn og cpr-nummer.
- 3) Det beløb, der udbetales til eller godskrives den beskæftigede.
- 4) Start- og forventet sluttidspunkt for beskæftigelsen den pågældende dag.”

3. Efter § 86 A indsættes som nye paragraffer:

”§ 86 B. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en arbejdsgiver at benytte en virksomhed, der er registreret som leverandør af lønadministrationsydelser efter regler, der er udstedt i medfør af § 4, stk. 6, i lov om et indkomstregister, i forbindelse med virksomhedens lønadministration.

”Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen udreder honoraret til leverandøren af lønadministrationsydelsen efter stk. 1. Arbejdsgiveren har pligt til at refundere udgiften til honoraret til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Opkrævningslovens almindelige regler om opkrævning af skatter og afgifter gælder også ved opkrævning af told- og skatteforvaltningens udlæg til leverandøren af lønadministrationsydelsen hos arbejdsgiveren.

”§ 86 C. Told- og skatteforvaltningen kan udlevere oplysninger om arbejdsgiverregistrerede virksomheders SE-nummer eller cvr-nummer, navne og adresser til offentligheden. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives et SE-nummer eller cvr-nummer, navn eller adresse på en

virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.”

§ 2

I lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 49 af 12. januar 2015, som ændret ved § 14 i lov nr. 1555 af 19. december 2017 og § 2 i lov nr. 1682 af 26. december 2017, og § 53 i lov nr. 60 af 30. januar 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, indsættes som *nr. 11*:

”11) Oplysninger om beskæftigede, som en arbejdsgiver er blevet pålagt at registrere efter kildeskattelovens § 86 A, § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring eller § 12 a, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.”

2. I § 4, stk. 1, 1. pkt., ændres ”§ 3” til: ”§ 3, stk. 1, nr. 1-10, og stk. 2-4 i relation hertil,”.

3. I § 4, stk. 1, indsættes som 6. pkt.:

”Indberetning af oplysninger efter § 3, stk. 1, nr. 11, og stk. 4 i relation hertil, skal foretages dagligt.”

§ 3

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1162 af 1. september 2016, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 396 af 2. maj 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 8 Y, stk. 1, 1. pkt., ændres ”10.000 kr.” til: ”8.000 kr.”

§ 4

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 760 af 21. juni 2016, som ændret ved § 6 i lov nr. 474 af 17. maj 2017 og § 18 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 46, stk. 12, ændres ”10.000 kr.”, til: ”8.000 kr.”

2. I § 75, stk. 8, ændres ”10.000 kr.”, til: ”8.000 kr.”

§ 5

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1224 af 29. september 2016, som ændret ved

§ 19 i lov nr. 1555 af 19. december 2017 og § 4 i lov nr. 1682 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 10 a, stk. 1, 1. pkt., ændres ”10.000 kr.” til: ”8.000 kr.”

2. I § 10 a indsættes som stk. 4:

”Stk. 4. Uanset bestemmelserne i stk. 1-3, kan borgeren frigøre sig fra den solidariske hæftelse, hvis borgeren kan fremvise en behørig faktura, udstedt i forbindelse med købet, der entydigt identificerer leverandøren.”

§ 6

I skattekontrolloven, lov nr. 1535 af 19. december 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 72, stk. 2, indsættes efter ”§ 62, stk. 1”: ”og 3”.

§ 7

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 225 af 20. marts 2018, som ændret ved § 29 i lov nr. 1555 af 19. december 2017 og § 1 i lov nr. 1670 af 26. december 2017, foretages følgende ændring:

1. § 91, stk. 4 og 5, ophæves, og i stedet indsættes:

”Stk. 4. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig digital registrering af oplysninger om de personer, der er beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver. Registrering af oplysningerne skal ske i indkomstregisteret, jf. § 3 i lov om et indkomstregister. Følgende oplysninger skal registreres for hver enkelt beskæftiget:

- 1) Dato.
- 2) Navn og cpr-nummer.
- 3) Det beløb, der udbetales til eller godskrives den beskæftigede.
- 4) Start- og forventet sluttidspunkt for beskæftigelsen den pågældende dag.”

Stk. 6-11 bliver herefter stk. 5-10.

§ 8

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 188 af 8. marts 2018, som ændret ved § 4 i lov nr. 442 af 8. maj 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 12 a, stk. 5-7, ophæves, og i stedet indsættes:

”Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig digital registrering af

oplysninger om de personer, der er beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver. Registrering af oplysningerne skal ske i indkomstregisteret, jf. § 3 i lov om et indkomstregister. Følgende oplysninger skal registreres for hver enkelt beskæftiget:

- 1) Dato.
- 2) Navn og cpr-nummer.
- 3) Det beløb, der udbetales til eller godskrives den beskæftigede.
- 4) Start- og forventet sluttidspunkt for beskæftigelsen den pågældende dag.”

Stk. 8 og 9 bliver herefter til stk. 6 og 7.

2. I § 12 b, stk. 2, udgår ”og 7”.

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 1, 2, 7 og 8 træder i kraft den 1. juli 2020.

Lovens §§ 5 og 7 gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der ændres, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

*Bemærkninger til lovforslaget
Almindelige bemærkninger*

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

1.2. Generelle betragtninger om behandling af persondata

2. Lovforslagets indhold

2.1. Sanktioner over for virksomheder der undlader at indeholde, indberette og indbetale af A-skat m.v.

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Lovforslaget

2.2. Lavere grænse for kontantbetaling

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Lovforslaget

2.3. Forbedring af købers retssikkerhed

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Lovforslaget

2.4. Offentliggørelse af registrerede pligter

2.4.1. Gældende ret

2.4.2. Lovforslaget

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Miljømæssige konsekvenser

7. Forholdet til EU-retten

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti indgik i september 2017 aftalen ”Styrket indsats mod sort arbejde”. Ved dette lovforslag foreslås at gennemføre denne aftale.

Omfanget af sort arbejde er generelt faldende i Danmark, men sort arbejde koster hvert år danskerne penge i form af tabte skatteindtægter. Sort arbejde er med til at skabe ulige konkurrence. De seneste opgørelser viser, at skattegabet vedrørende sort arbejde er faldet i løbet af de seneste år. Samtidig viser Skatteforvaltningens egne holdningsundersøgelser, at accepten af sort arbejde er faldende i befolkningen. For at fastholde den positive udvikling har en parlamentarisk arbejdsgruppe med deltagelse af alle Folketingets partier udarbejdet en beretning indeholdende flere initiativer, som kan medvirke til at begrænse omfanget af sort arbejde.

Under betegnelsen ”Fairplay” er der af tidligere regeringer gennemført en række skærpende

initiativer over for sort arbejde. Fairplay-kampagnerne har haft fokus på det virksomhedsrelaterede sorte arbejde, og nu ønskes det at foretage en række yderligere stramninger på området, der kan medvirke til, at det sorte arbejde begrænses yderligere.

Regeringen og partierne bag aftalen ”Styrket indsats mod sort arbejde” er enige om at skærpe sanktionerne over for virksomheder, der ikke indeholder, indberetter og indbetaler A-skat m.v. Konkret er aftalepartierne enige om at indføre mulighed for, at Skatteforvaltningen i sådanne situationer kan pålægge virksomhederne at benytte en leverandør af lønadministrationsydelser. Aftalepartierne ønsker tillige, at det skal være muligt for Skatteforvaltningen at pålægge virksomheder at føre en digital logbog vedrørende de personer, der er beskæftiget i virksomheden.

Regeringen og partierne bag aftalen ”Styrket indsats mod sort arbejde” ønsker også at sænke grænsen for, hvornår en køber, som betaler kontant for ydelser eller varer sammen med ydelser, risikerer at hæfte for sælgerens manglende betaling af indkomstskat, arbejdsmarkedsbidrag og moms. En lavere grænse for den solidariske hæftelse skal bidrage til, at flere betaler digitalt og dermed sikrer, at der findes et transaktionsspor, som Skatteforvaltningen vil kunne anvende i forbindelse med kontrol af sort arbejde. For at forbedre købers retssikkerhed ønsker regeringen og partierne bag aftalen, at en privat køber skal kunne frigøres fra den solidariske hæftelse, såfremt køberen kan fremvise en faktura, der opfylder fakturakravene.

Derudover ønsker regeringen at gøre det muligt for en virksomhed at undersøge, om en anden virksomhed er registreret som indeholdelsespligtig af A-skat m.v. Regeringen vurderer, at dette initiativ vil kunne sikre, at virksomheder ikke uforvarende kommer til at deltage i kædesvig, ligesom initiativet vil kunne medvirke til at begrænse beskæftigelsen af sort arbejdskraft.

Endelig foreslås en konsekvensrettelse i skattekontrolloven.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Lovforslaget udmønter aftalen ”Styrket indsats mod sort arbejde”. Aftalen blev indgået på baggrund af en beretning fra Skatteudvalget om initiativer mod sort arbejde af den 25. august 2016 (SAU alm. del bilag 265, folketingsåret 2015-16). Skatteudvalget har med beretningen sat fokus på et vigtigt område, og samtidig har beretningen spillet en væsentlig rolle i de drøftelser, der har ført til, at aftalen ”Styrket indsats mod sort arbejde” blev indgået.

Det er regeringens holdning, at det skal være let at drive virksomhed i Danmark, og at borgere ikke må føle, at deres retssikkerhed bliver krænket. Regeringen ønsker derfor, at indsatsen mod sort arbejde skal være afbalanceret. På den ene side må indsatsen ikke pålægge væsentlige byrder eller mindske retssikkerheden for dem, der efterlever reglerne og afregner skatter og afgifter, som de skal. På den anden side skal indsatsen imødekomme ønsket om at kunne føre en effektiv kontrol over for dem, der snyder og ikke opkræver, angiver og afregner skatter og afgifter i overensstemmelse med de gældende regler herom.

Ifølge Rockwool Fondens Forskningsenhed er efterspørgslen på sort arbejde i Danmark faldet siden 2010. Samtidig bruger de, der arbejder sort, færre timer på det. Det kan være en indikation på, at indsatsen mod sort arbejde virker efter hensigten. Samtidig betyder det også, at indsatsen over for

sort arbejde skal fortsættes, så udviklingen fortsat vil gå i en positiv retning.

Lovforslaget har til formål at sikre en højere grad af sporbarhed og gennemsigtighed i forhold til det sorte arbejde. Initiativerne i dette lovforslaget skal dermed medvirke til, at alle betaler de skatter og afgifter, de skal, således at omfanget af sort arbejde kan minimeres.

1.2. Generelle betragtninger om behandling af persondata

Lovforslagets initiativ om digitalisering af logbogen indebærer behandling af persondata, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen).

Ved personoplysninger forstås enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (den registrerede), jf. databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 1. Ved behandling forstås enhver aktivitet eller række af aktiviteter – med eller uden brug af automatisk behandling – som personoplysninger eller en samling af personoplysninger gøres til genstand for, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 2. Behandling dækker bl.a. over indsamling, registrering, organisering, systematisering, opbevaring, tilpasning eller ændring, videregivelse ved transmission, samkøring og sletning m.v.

Databeskyttelsesforordningens artikel 5 opstiller en række grundlæggende principper, som skal være opfyldt ved behandling af personoplysninger, og heri indgår proportionalitetsprincippet ligeledes med stor vægt, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c, samt at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra a. Et af de grundlæggende krav til behandling af personoplysninger er, at indsamlede oplysninger skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles. Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra b, at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og legitime formål, og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål.

Af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra f, følger, at personoplysninger skal behandles på en måde, der sikrer tilstrækkelig sikkerhed for de pågældende personoplysninger, herunder beskyttelse mod uautoriseret eller ulovlig behandling og mod hændeligt tab, tilintetgørelse eller beskadigelse, under anvendelse af passende tekniske eller organisatoriske foranstaltninger.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 6, at behandling af personoplysninger kun må ske, hvis en af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt. Tilsvarende indeholder databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra a-j, regler for, hvornår de særlige kategorier af personoplysninger kan behandles.

Det vurderes, at den behandling af oplysninger, der foretages ved administration af lovforslagets initiativ om digitalisering af logbogen, overholder databeskyttelsesforordningens artikel 6 om lovlig behandling og de grundlæggende principper for behandling af personoplysninger efter

databeskyttelsesforordningens artikel 5.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Sanktioner over for virksomheder der undlader at indeholde, indberette og indbetale af A-skat m.v.

2.1.1. Gældende ret

Efter kildeskattelovens § 86 A, stk. 1, kan Skatteforvaltningen pålægge arbejdsgivere at føre logbog ved at foretage daglig registrering af oplysninger om ansatte. De oplysninger, der skal registreres, er oplysninger om dato, navn og cpr-nummer, hvilken løn der udbetales og start- og forventet sluttidspunkt for arbejdet den pågældende dag.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering (STAR) har med hjemmel i § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. mulighed for at udstede pålæg til en arbejdsgiver om at føre logbog. Tilsvarende gør sig gældende for kommunerne efter bestemmelsen i § 12 a, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

En logbog skal på begæring forevises Skatteforvaltningen til brug for kontrol, uanset hvilken af de ovennævnte myndigheder, pålægget er udstedt af, jf. kildeskattelovens § 86 A, stk. 2.

Bestemmelsen i kildeskattelovens § 86 A blev indført ved lov nr. 325 af 18. maj 2005. Baggrunden for indførelsen af bestemmelsen var, at et af de problemer, som Skatteforvaltningen ofte støder på, når der gennemføres arbejdsgiverkontrol hos en virksomhed, er, at de ansatte oplyser, at det er deres første arbejdsdag. Dette påstås samtidig at være forklaringen på, at der endnu ikke foreligger en ansættelseskontrakt, og årsag til, at der hidtil ikke er indeholdt, indberettet og indbetalt A-skat m.v. for den pågældende medarbejder.

Oplysningen om, at ”det er første arbejdsdag” har ofte vist sig reelt at være udtryk for, at personen udfører sort arbejde.

Efter de gældende regler i lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet (ansættelsesbevisloven), som implementerer Rådets direktiv nr. 91/533 om arbejdsgiverens pligt til at underrette arbejdstageren om vilkårene for arbejdskontrakten eller ansættelsesforholdet, har arbejdsgiveren pligt til at tilvejebringe dokumentation for ansættelsen (med oplysninger om f.eks. løn, arbejdstid, arbejdssted, arbejdets art, påbegyndelse af ansættelsesforhold m.v.), hvis ansættelsesforholdet har en varighed på mere end en måned, og den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid overstiger 8 timer. Oplysningerne skal gives senest en måned efter, at ansættelsesforholdet er påbegyndt.

Da det således ikke er et krav, at der skal være dokumentation for ansættelsen fra første arbejdsdag, vil Skatteforvaltningen ikke i forbindelse med en konkret kontrol have mulighed for at efterprøve, om en oplysning om, at ”det er første arbejdsdag”, er korrekt.

2.1.2. Lovforslaget

Sort arbejde kan defineres som produktive aktiviteter, der i sig selv er lovlige. Men aktiviteterne bliver ulovlige på grund af den skatteunddragelse, der finder sted. Sort arbejde indebærer en

gensidighed, hvor både køber og sælger ved, at aktiviteten ikke angives eller oplyses til Skatteforvaltningen, og hvor begge parter har en økonomisk fordel – typisk sparede skatter og afgifter.

Formålet med bestemmelsen i kildeskattelovens § 86 A – om mulighed for at pålægge en virksomhed at føre en logbog – er at sikre, at der sker en daglig registrering af, hvem der arbejder i virksomheden, således at Skatteforvaltningen får mulighed for at kontrollere, om der efterfølgende indeholdes, indberettes og indbetales A-skat for de pågældende personer.

Erfaringsmæssigt bliver virksomheder, der pålægges at føre en daglig logbog over beskæftigede, mere regelefterlevende. Logbøgerne er dermed med til at begrænse brugen af sort arbejdskraft.

Det foreslås, at logbogen gøres digital, så den dels kan udbredes til flere brancher, dels kan øge myndighedssamarbejdet og ikke mindst effektivisere Skatteforvaltningens kontrol. En digitalisering af logbogen vil betyde, at Skatteforvaltningen ikke længere behøver at møde op på de respektive arbejdspladser for at kontrollere, om logbogen er opdateret. Denne kontrol vil efter forslaget kunne ske ved et opslag i den digitale logbog.

Følger en arbejdsgiver ikke pålægget om at føre en digital logbog, foreslås det, at dette skal kunne sanktioneres med en bøde. Det foreslås, at den gældende indeksregulerede bødeberegning for overtrædelse af et pålæg om at føre logbog i kildeskattelovens § 74 A videreføres uændret. Bøden foreslås således fastsat, så den svarer til 8 gange den maksimale dagpengesats for fuldtidsforsikrede medlemmer. I 2018 udgør bøden 6.900 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget.

Derudover foreslås det, at Skatteforvaltningen skal kunne pålægge en arbejdsgiver at benytte en virksomhed, der er registreret som leverandør af lønadministrationsydelser, i forbindelse med virksomhedens lønadministration. Det er tanken, at en arbejdsgiver, der ikke indeholder, indberetter og indbetaler A-skat m.v., skal kunne pålægges at lade en virksomhed, der er registreret som leverandør af lønadministrationsydelser, opfylde virksomhedens forpligtelser i relation til indberetning af A-skat m.v., og på vegne af arbejdsgiveren varetage arbejdsgiverens bogføring af dokumenter og bilag, udarbejdelse af dags- og månedsregnskaber, foretage afstemninger vedrørende løn m.v., herunder foretage indberetning til indkomstregisteret vedrørende de beskæftigedes løn m.v.

Det foreslås, at Skatteforvaltningen i første omgang vil skulle udrede honoraret til leverandøren af lønadministrationsydelsen. Arbejdsgiveren vil herefter have pligt til at refundere udgiften til honoraret til Skatteforvaltningen. I den forbindelse foreslås det, at opkrævningslovens almindelige regler om opkrævning af skatter og afgifter skal gælde ved opkrævning af Skatteforvaltningens udlæg til leverandøren af lønadministrationsydelsen hos arbejdsgiveren.

Endelig foreslås det at give Skatteforvaltningen mulighed for mundtligt, skriftligt eller elektronisk at udlevere oplysninger om arbejdsgiverregistrerede virksomheders SE-nummer og eller cvr-nummer, navn og adresse.

2.2. Lavere grænse for kontantbetaling

2.2.1. *Gældende ret*

Borgere, der er skattepligtige efter kildeskattelovens §§ 1 eller 2, kan ved køb af ydelser og varer sammen med ydelser gøres solidarisk hæftende for den skat og moms, som den, der leverer ydelser, har unddraget i skat og moms, hvis købesummen overstiger 10.000 kr. inkl. moms, og køberen ikke har betalt digitalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut.

Borgeren vil altid kunne frigøre sig for et muligt hæftelsesansvar ved at betale digitalt via et pengeinstitut. Rene varekøb er ikke omfattet af bestemmelsen.

Digital betaling sikrer et transaktionsspor, hvor både betalingsmodtager og den, der gennemfører betalingen, kan identificeres.

Købers ansvar er begrænset til den skat (indkomstskat og arbejdsmarkedsbidrag) og moms, som skulle have været afregnet af det aktuelle vederlag.

I forhold til køber fastsættes vederlagets størrelse, beregningsgrundlag og hæftelse i en afgørelse samtidig med eller efter, at der er fastsat et nyt skatte- og afgiftsgrundlag over for den erhvervsdrivende, hvor det ikke angivne vederlag indgår.

Hæftelsens beregning afhænger således af, om leverandøren har registreret vederlaget i sit regnskab, og om dette vederlag er kommet til udtryk i den pågældendes momsangivelse og selvangivelse. Hæftelsen for henholdsvis moms og skat kan derfor først fastslås, efter at fristerne for indsendelse af disse angivelser er udløbet, og hvor det er konstateret, at leverandøren har unddraget moms og skat af det modtagne vederlag. Viser det sig, at virksomheden f.eks. har et skattemæssigt underskud, der kan rumme det udeholdte vederlag, kan der ikke gøres hæftelsesansvar gældende for skattedelen.

Den solidariske hæftelse, der kan gøres gældende over for køber, er det nøjagtige krav, der måtte udspringe af, at leverandøren ikke har afregnet skatter og afgifter af den leverance, køber har betalt kontant for.

Flere betalinger for samme leverance, ydelse, kontrakt eller lignende anses som én betaling i forhold til beløbsgrænsen på 10.000 kr. inkl. moms. Der er således ikke muligt at opdele en leverance i flere betalinger med det formål at holde sig under beløbsgrænsen. Løbende ydelser anses ligeledes som en samlet leverance i forhold til beløbsgrænsen, når leverancerne sker inden for samme kalenderår. F.eks. vil rengøringsydelser, der betales månedsvis, være omfattet af kravet om digital betaling, hvis den årlige udgift overstiger 10.000 kr., uanset om de enkelte månedlige betalinger er under beløbsgrænsen.

Betales en leveret ydelse over 10.000 kr. delvist kontant, beregnes hæftelsen for momsen og skatten m.v. på grundlag af det beløb, der er betalt kontant.

Hvis borgeren ikke har mulighed for at betale digitalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, kan borgeren frigøre sig for et hæftelsesansvaret ved via TastSelv på Skatteforvaltningens hjemmeside at angive oplysninger om det foretagne køb, herunder fakturaoplysninger, der entydigt identificerer

leverandøren, og betalingen heraf. Denne indberetning skal ske senest 14 dage efter betalingen, dog senest 1 måned efter fakturaens modtagelse.

Grænsen på 10.000 kr. blev valgt af hensyn til lovgivningen på det finansielle område. I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 er der fastsat en grænse på 1.000 euro for, hvornår betalingsformidlere skal medsende oplysninger om betalinger ved pengeoverførsler. Grænsen på 10.000 kr. blev således valgt ud fra en betragtning om, at pengeinstitutterne med sikkerhed ville have registreret de oplysninger, Skatteforvaltningen har behov for i forbindelse med en efterfølgende kontrol, ligesom en grænse på 10.000 kr. ville kunne rumme evt. kursudsving i euroen.

Bestemmelsen om solidarisk hæftelse og frigørelse herfra for borgere findes i opkrævningslovens § 10 a.

2.2.2. Lovforslaget

Der er i dag fastsat en grænse på 10.000 kr. for, hvornår køber risikerer at hæfte for leverandørens evt. manglende betaling af skat og moms, hvis køberen af en ydelse eller varer sammen med en ydelse betaler kontant. Risikoen for den solidariske hæftelse skal bidrage til, at flere købere betaler digitalt, da digitale betalinger sikrer, at der efterlades et transaktionsspor, som Skatteforvaltningen kan anvende ved en efterfølgende kontrol.

Den stigende anvendelse af digitale betalingsmetoder og overførsler betyder, at Skatteforvaltningen i højere grad end tidligere er i stand til at følge bevægelserne (betalingsstrømmene) på en virksomhedskonto. Ved at afstemme en virksomheds udstedelse af fakturaer med betalingsstrømmene vil Skatteforvaltningen kunne kontrollere, om der er overensstemmelse mellem faktureringer, modtagne betalinger og den moms, der er afregnet. Skatteforvaltningen kan således kontrollere, om der er afregnet skatter og afgifter efter de gældende regler herom. Denne mulighed kræver dog først og fremmest, at pengestrømmene registreres, så der efterlades et transaktionsspor, som Skatteforvaltningen vil kunne følge.

Det foreslås at sænke grænsen fra 10.000 kr. inkl. moms til 8.000 kr. inkl. moms. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 skal betalingsformidlere medsende oplysninger om betalinger ved pengeoverførsler, når pengeoverførslen udgør 1.000 euro eller derover. Ved en grænse på 8.000 kr. inkl. moms vil pengeinstitutterne med sikkerhed have registreret de oplysninger, Skatteforvaltningen har behov for i forbindelse med kontrol af betalingsstrømme.

Danmark fører fastkurspolitik over for euroen. Det betyder, at den danske krones værdi over for euroen skal holdes stabil. Denne politik har vist sig at være effektiv, og det vurderes således, at der ikke er behov for et så stort spænd i forhold til kursudsving, som efter gældende ret.

2.3. Forbedring af købers retssikkerhed

2.3.1. Gældende ret

Sort arbejde kendetegnes ved, at der ikke udstedes en faktura til køber, og at køber oftest betaler kontant. Ved kontantbetaling efterlades der ikke et transaktionsspor.

Borgere, der er skattepligtige efter kildeskattelovens §§ 1 eller 2, kan ved køb af ydelser og varer sammen med ydelser gøres solidarisk hæftende for den skat og moms, som den, der leverer ydelsen, har unddraget i skat og moms, hvis købesummen overstiger 10.000 kr. inkl. moms, og køberen ikke har betalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut.

Har borgeren ikke mulighed for at betale digitalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, kan borgeren frigøre sig fra hæftelsesansvaret ved, at borgeren via TastSelv på Skatteforvaltningens hjemmeside angiver oplysninger om det foretagne køb, herunder fakturaoplysninger, der entydigt identificerer leverandøren, og betalingen heraf.

Bestemmelsen har en præventiv og holdningsbearbejdende effekt, idet bestemmelsen sender et klart signal om, at køber løber en risiko ved at betale kontant.

2.3.2. Lovforslaget

Regeringen ønsker at styrke borgernes retssikkerhed. Derfor foreslås det, at borgere tillige skal kunne frigøre sig fra den solidariske hæftelse ved at fremvise en behørig faktura, udstedt i forbindelse med købet, der entydigt identificerer leverandøren.

Reglerne om at kunne ifalde solidarisk hæftelse gælder såvel erhvervsdrivende virksomheder som private købere.

Det vurderes, at reglerne i forhold til de private købere er unødigt restriktive. Det foreslås således, at en privat køber med frigørende virkning gives mulighed for at fremvise en faktura i stedet for at skulle betale digitalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut eller indberette oplysninger om det foretagne køb, herunder fakturaoplysninger, til Skatteforvaltningen.

Reglerne om solidarisk hæftelse fastholdes i sin helhed i forhold til erhvervsdrivende virksomheder, da det vurderes, at langt de fleste virksomheder i dag anvender digital betaling.

2.4. Offentliggørelse af registrerede pligter

2.4.1. Gældende ret

I sager om kædesvig benytter virksomheder sig af underleverandører, der fakturerer arbejdskraft. Erfaringsmæssigt er underleverandører i kædesvigskomplekser ikke arbejdsgiverregistreret hos Skatteforvaltningen. Underleverandørerne indeholder, indberetter og indbetaler derfor ikke A-skat m.v. af den udfakturerede og udbetalte løn.

Lovlydige virksomheder har i dag ikke mulighed for at undersøge, om den underleverandør, virksomheden ønsker at udlicitere en entreprise til, er registreret som indeholdelsespligtig for A-skat m.v. og kan derved uden egen skyld og uden at kunne forhindre det blive involveret i kædesvig.

2.4.2. Lovforslaget

Det foreslås, at der indføres en bestemmelse om offentliggørelse af, om en virksomhed er registreret som arbejdsgiver hos Skatteforvaltningen.

En offentliggørelse af denne oplysning sikrer lovlydige virksomheder mulighed for at undersøge, om en evt. underleverandør er registreret som indeholdelsespligtig for A-skat m.v. Derved sikres det, at lovlydige virksomheder kan undgå at entrere med virksomheder, der ikke har til hensigt at opfylde lovbestemte pligter. Samtidig vil en offentliggørelse af denne oplysning indebære, at virksomhederne af egen kraft vil kunne sikre sig mod at deltage i kædesvigskomplekser.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes samlet set at ville styrke indsatsen mod sort arbejde og derved bidrage til, at skatter og afgifter afregnes korrekt. Det vil trække i retning af et merprovenu i form af et reduceret skattegab, der dog ikke kan kvantificeres nærmere. Forslaget om, at køber skal kunne frigøre sig for en evt. hæftelse for en leverandørs manglende afregning af skatter og afgifter ved at fremvise en faktura, kan dog isoleret set trække i retning af et øget skattegab, fordi Skatteforvaltningens adgang til kontroloplysninger reduceres. Denne effekt vurderes dog at være relativt beskeden.

Set fra et samfundsøkonomisk perspektiv understøtter indsatsen mod sort arbejde, at arbejdskraft og kapital anvendes så hensigtsmæssigt og effektivt som muligt. Sort arbejde indebærer således en risiko for, at investeringer m.v. kanaliseres fra de områder med størst drifts- og samfundsøkonomisk afkast til områder, hvor mulighederne for skatteunddragelse via sort arbejde er størst.

Forslaget om at pålægge en virksomhed at benytte en leverandør af lønadministrationsydelser vurderes ikke medføre økonomiske og administrative konsekvenser for Skatteforvaltningen.

Lovforslaget giver Skatteforvaltningen mulighed for at pålægge arbejdsgivere/ virksomheder at føre elektroniske logbøger for at understøtte Skatteforvaltningens kontrolmuligheder i forbindelse med ansættelsesforhold. Initiativet forventes at medføre udgifter systemudvikling og –tilpasning i forbindelse med udvikling af logbogen for i alt 4,5 mio. kr. Dertil kommer forventede udgifter til systemdrift m.m. på 0,8 mio. kr. årligt fra 2021 og frem. I 2019 og 2020 vurderes der derudover at være udgifter på henholdsvis 0,8 mio. kr. og 0,4 mio. kr. til projektstyring i forbindelse med systemudvikling og –tilpasning.

Grænsen på 10.000 kr. for, hvornår køber hæfter solidarisk for manglende betaling af skat og moms fra sælger, hvis køberen af en ydelse betaler kontant, vil efter lovforslaget blive nedsat til 8.000 kr. Dette initiativ vurderes samlet set ikke at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen.

Lovforslaget forudsætter, at der laves en oplysningskampagne om sort arbejde. Kampagnen forventes at medføre udgifter for 1,2 mio. kr.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Den styrkede indsats mod sort arbejde vil understøtte ens og fair konkurrencevilkår for erhvervslivet, idet virksomhedernes muligheder for at opnå en konkurrencemæssig fordel ved ikke at afregne skatter og afgifter korrekt reduceres. Herved undgås, at ellers konkurrencedygtige virksomheder med høj produktivitet mister markedsandele og potentielt helt udkonkurreres af virksomheder, der opnår en unfair konkurrencefordel ved at anvende sort arbejde.

For normaleffektive virksomheder vil initiativet vedrørende digitalisering af logbogen ikke have administrative konsekvenser, da disse virksomheder ikke vil blive pålagt at føre logbog.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget om, at køber skal kunne frigøre sig for en evt. hæftelse for en leverandørs manglende afregning af skatter og afgifter ved at fremvise en faktura, vil medføre administrative lettelser for borgerne. Den administrative lettelse består i, at køber ikke længere vil skulle afgive oplysninger til Skatteforvaltningen om den gennemførte disposition, men alene skal opbevare en kopi af fakturaen som sikkerhed for, at Skatteforvaltningen ikke vil kunne gøre et evt. hæftelsesansvar gældende over for borgeren.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 28. juni 2018 til den 10. august 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: 3F, Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, CEPOS, Cevea, Danmarks Restauranter og Cafeer, Danmarks Tivoliforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Datatilsynet, DI, Finans Danmark, Foreningen Danske Revisorer, FSR - danske revisorer, Justitia, Kraka, Landsskatteretten, Restaurationsbranchen.dk, Skatteankestyrelsen, SMVdanmark, SRF Skattefaglig Forening, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og Styrelsen for fastholdelse og rekruttering.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget vurderes samlet set at ville styrke indsatsen mod sort arbejde og derved bidrage til, at skatter og afgifter afregnes korrekt. Det vil trække i retning af et merprovenu i form af et reduceret skattegab, der dog ikke kan kvantificeres nærmere	Forslaget om, at køber skal kunne frigøre sig for en evt. hæftelse for en leverandørs manglende afregning af skatter og afgifter ved at fremvise en faktura, kan dog isoleret set trække i retning af et øget skattegab, fordi Skatteforvaltningens adgang

		til kontroloplysninger reduceres. Denne effekt vurderes dog at være relativt beskeden. Udgiften til udvikling af logbogen forventes at udgøre i alt 4,5 mio. kr. Dertil kommer forventede udgifter til systemdrift m.m. på 0,8 mio. kr. årligt fra 2021 og frem. I 2019 og 2020 vurderes der derudover at være udgifter på henholdsvis 0,8 mio. kr. og 0,4 mio. kr. til projektstyring i forbindelse med systemudvikling og – tilpasning. Lovforslaget forudsætter, at der laves en oplysningskampagne om sort arbejde. Kampagnen forventes at medføre udgifter for 1,2 mio. kr.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Ingen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Den styrkede indsats mod sort arbejde vil understøtte ens og fair konkurrencevilkår for erhvervslivet, idet virksomhedernes muligheder for opnå en konkurrencemæssig fordel ved ikke at afregne skatter og afgifter korrekt reduceres.	For normaleffektive virksomheder vil initiativet vedrørende digitalisering af logbogen ikke have administrative konsekvenser, da disse virksomheder ikke vil blive pålagt at føre logbog.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	For normaleffektive virksomheder vil initiativet vedrørende digitalisering af logbogen ikke have administrative konsekvenser, da disse virksomheder ikke vil blive pålagt at føre logbog.	For normaleffektive virksomheder vil initiativet vedrørende digitalisering af logbogen ikke have administrative konsekvenser, da disse virksomheder ikke vil blive pålagt at føre logbog.

Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget medfører administrative lettelser for borgerne.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Lovforslaget indeholder ikke miljømæssige aspekter.	-
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering	JA	NEJ X
Går videre end minimumskrav i EU-regulering		X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den, der undlader at følge en begæring efter kildeskattelovens § 86 A, stk. 2, om at forevise de oplysninger, der er registreret i logbogen, straffes med bøde, jf. kildeskattelovens § 74 A, jf. § 74.

Efter kildeskattelovens § 86 A, stk. 2, består det strafbare forhold i, at arbejdsgiveren ikke har opfyldt sin pligt til på begæring at fremvise en opdateret logbog. Det strafbare forhold bortfalder ikke, uanset om arbejdsgiveren efterfølgende fremlægger en opdateret logbog.

I lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås kildeskattelovens § 86 A nyaffattet. Nyaffattelsen sker i forbindelse med, at det foreslås at gøre logbogen digital. Som følge af den foreslåede digitalisering foreslås det, at kravet om, at logbogen på begæring skal fremvises i forbindelse med kontrol, ophæves. Dette skal ses i lyset af, at myndighederne – når logbogen er digital – vil kunne tilgå oplysningerne ved opslag i indkomstregisteret. Behovet for at kræve logbogen fremvist i forbindelse med et kontrolbesøg vil således være overflødigt.

Henvisningen til kildeskattelovens § 86 A, stk. 2, i kildeskattelovens § 74 A foreslås således at udgå.

Samtidig foreslås det i lovforslagets § 1, nr. 3, at indsætte en ny bestemmelse i kildeskatteloven,

hvorefter Skatteforvaltningen vil kunne pålægge en arbejdsgiver at benytte en virksomhed, der er registreret som leverandør af lønadministrationsydelser i forbindelse med virksomhedens lønadministration. Af hensyn til at kunne sikre en effektiv regelefterlevelse er der behov for, at en undladelse af at opfylde et sådant pålæg vil kunne sanktioneres. Det foreslås derfor, at der i kildeskattelovens § 74 A indsættes en henvisning til kildeskattelovens § 86 B, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 1, sikrer, at Skatteforvaltningen får mulighed for at håndhæve et pålæg efter lovforslagets § 1, nr. 3, ved at kunne sanktionere en evt. manglende opfyldelse af et pålæg om at anvende en leverandør af lønadministrationsydelser i forbindelse med virksomhedens lønadministration.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed undlader at følge et pålæg efter lovforslagets § 1, nr. 3, vil kunne straffes med bøde. Er forholdet begået med forsæt til at unddrage det offentlige skat, eller foreligger der i øvrigt skærpende omstændigheder, vil straffen kunne stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, jf. kildeskattelovens § 74 A, jf. § 74.

Den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 86 B er ny, jf. lovforslagets § 1, nr. 3. En bøde for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse bør fastsættes til i størrelsesordenen 10.000 kr. i et førstegangstilfælde, mens bøden i gentagelsestilfælde bør fastsættes til det dobbelte. Herefter forhøjes bøden med 10.000 pr. gang.

Fastsættelsen af straffen vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til nr. 2

Efter kildeskattelovens § 86 A, stk. 1, kan Skatteforvaltningen pålægge arbejdsgivere at foretage daglig registrering af oplysninger om ansatte i en logbog. Beskæftigelsesministeren har i medfør af § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. fastsat nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal fremgå af logbogen. Registreringerne i logbogen skal være fortløbende dateret og for hver af de beskæftigede indeholde oplysninger om dato, navn og cpr-nummer, hvilken løn der udbetales, og start- og forventet sluttidspunkt for arbejdet den pågældende dag, jf. § 12 i bekendtgørelse nr. 983 af 29. juni 2016 om tilsynet med de anerkendte arbejdsløshedskassers administration.

Hensigten med kildeskattelovens § 86 A er at sikre, at der sker en daglig registrering af, hvem der arbejder i virksomheden, så Skatteforvaltningen har mulighed for at kontrollere, om der indeholdes, indberettes og indbetales A-skat m.v. vedrørende de pågældende personer.

Manglende efterlevelse af kravet om at føre en logbog sanktioneres med bøde efter de eksisterende bødebestemmelser i kildeskatteloven. Rigsadvokaten har på baggrund af afsagte byretsdomme tilkendegivet, at bøder efter kildeskattelovens § 74, jf. samme lovs § 74 A, kan udstedes som administrative bødeforelæg. Bøden fastsættes, så den svarer til 8 gange den maksimale

dagpengesats for fuldtidsforsikrede medlemmer.

Hvis det ved et kontrolbesøg konstateres, at en arbejdsgiver flere gange har tilsidesat et pålæg ved ikke at have foretaget korrekt registrering om de ansatte i logbogen, kan disse overtrædelser ikke sammenlægges. Derfor skal overtrædelserne straffes med den bødesats, der er gældende på kontroltidspunktet.

Er overtrædelser fra flere kontrolbesøg til ansvarsbedømmelse samtidigt, kan bødestraffen for overtrædelser, der er konstateret ved hvert kontrolbesøg, sammenlægges.

Bøden for overtrædelse af pålæg om at føre logbog kan sammenlægges med bøder for overtrædelse af andre skatte- og afgiftslove.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering (STAR) har efter regler udstedt i medfør af § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. mulighed for at udstede pålæg til en arbejdsgiver om at føre logbog, jf. § 12, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 983 af 29. juni 2016 om tilsynet med de anerkendte arbejdsløshedskassers administration, og kommunerne kan pålægge arbejdsgivere at føre logbog efter § 12 a, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

En logbog skal efter gældende ret på begæring forevises Skatteforvaltningen til brug for kontrol, jf. kildeskattelovens § 86 A, stk. 2, uanset hvilken af ovennævnte myndigheder, pålægget er udstedt af.

I lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås en nyaffattelse af kildeskattelovens § 86 A. Det foreslås, at Skatteforvaltningen skal kunne pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig digital registrering af oplysninger om de personer, der er beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver. Forslaget om, at arbejdsgivere skal kunne pålægges at foretage en digital registrering af oplysninger om de personer, der er beskæftiget af arbejdsgiveren, betyder, at logbogen skal gøres elektronisk. Det foreslås, at registreringen skal ske ved indberetning af oplysningerne til indkomstregisteret.

De oplysninger, der skal indberettes til indkomstregisteret, svarer til de oplysninger, der i dag skal registreres efter gældende ret, jf. § 12, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 983 af 29. juni 2016 om tilsynet med de anerkendte arbejdsløshedskassers administration. Det foreslås, at der sker lovfæstelse af de oplysninger, der skal registreres i den digitale logbog. Der er ikke med lovfæstelsen tiltænkt ændringer i de oplysninger, der skal fremgå af logbogen. Logbogen skal således være fortløbende dateret og for hver af de beskæftigede indeholde oplysninger om dato, navn og cpr-nummer, hvilken løn der udbetales og start- og forventet sluttidspunkt for arbejdet den pågældende dag.

Når det foreslås, at oplysningerne, der skal registreres i den digitale logbog, skal indberettes til indkomstregisteret, skal dette ses i sammenhæng med, at både Skatteforvaltningen som dataansvarlig, STAR og kommunerne i forbindelse med kontrol og administration i relation til varetagelse af den enkelte myndigheds opgaver – f.eks. skattekontrol og kontrol af socialt bedrageri – har særskilt hjemmel til at forespørge på oplysninger i indkomstregisteret.

Den foreslåede bestemmelse retter sig mod arbejdsgivere. Det er således arbejdsgiveren, der skal kunne pålægges at føre en digital logbog. Det er hensigten, at arbejdsgivere skal kunne pålægges at

føre digital logbog, når omstændighederne taler derfor. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis arbejdsgiveren ikke har foretaget en tilstrækkelig registrering af virksomhedens ansatte, ikke har et tilstrækkeligt ajourført lønregnskab, der sikrer at transaktionssporet, som er af afgørende betydning for Skatteforvaltningens kontrol af, om arbejdsgiveren opfylder sine lovbestemte pligter, er til stede, hvis arbejdsgiveren beskæftiger sort arbejdskraft, eller hvis arbejdsgiveren medvirker til socialt bedrageri m.v.

Et pålæg om at føre digital logbog vil kunne blive givet i forbindelse med en konkret kontrol af arbejdsgiverens virksomhed. Det bemærkes, at arbejdsgivere, der er selvstændigt erhvervsdrivende, ikke er ansatte i deres egen virksomhed, hvorfor arbejdsgivere i forbindelse med et pålæg efter den foreslåede bestemmelse ikke vil kunne pålægges at skulle registrere oplysninger om sig selv i logbogen. I situationer, hvor en arbejdsgivers ægtefælle, samlever eller børn hjælper til i virksomheden, vil et pålæg efter den foreslåede bestemmelse kunne udstrækkes til også at omfatte registrering af denne personkreds. Et pålæg om at registrere ægtefælle, samlever eller børn i den digitale logbog vil kunne gives, uanset om der udbetales løn eller i øvrigt godskrives beløb til de nævnte personer.

Et pålæg efter den foreslåede bestemmelse vil også kunne gives til arbejdsgivere, der driver deres virksomhed i selskabsform. I sådanne tilfælde vil et pålæg til selskabet indebære, at også hovedanspartshaveren eller hovedaktionæren vil skulle registreres i logbogen.

Et pålæg om at føre logbog er en forvaltningsafgørelse. Allerede ved kontrolbesøget skal der foretages mundtlig partshøring vedrørende Skatteforvaltningens overvejelser om at pålægge virksomheden at føre logbog. I tilfælde, hvor indehaveren ikke er til stede ved kontrollen – f.eks. ved et uanmeldt kontrolbesøg i virksomheden – skal der ske skriftlig underretning af indehaveren om overvejelserne om at give virksomheden et pålæg om at føre logbog, inden den endelige afgørelse herom træffes. Indehaveren skal i den forbindelse gives en frist på 1 uge til at komme med sine evt. bemærkninger hertil.

Et pålæg om at føre logbog skal være skriftligt og skal indeholde en begrundelse og en klagevejledning med klageadgang, herunder oplysning om fristen for at klage. Forvaltningslovens almindelige regler vil således skulle finde anvendelse ved afgørelser, der træffes efter kildeskattelovens § 86 A, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 2.

Et pålæg vil skulle gives for en periode på 12 måneder og udløber automatisk efter periodens udløb. Konstateres det, at der inden for denne 12-måneders-periode fortsat er uregelmæssigheder i forhold til korrekt registrering af de personer, der er beskæftiget i virksomheden, vil pålægget kunne forlænges, så pålægget først udløber 12 måneder efter seneste kontrolbesøg. Hvis der ved et kontrolbesøg efter udløbet af 12-måneders perioden fortsat konstateres manglende registreringer af de beskæftigede, kan arbejdsgiveren på ny pålægges af føre logbog i en 12-måneders periode.

Et pålæg om at føre logbog vil kunne ophæves før udløbet af de 12 måneder, hvis det ved en opfølgende kontrol konstateres, at virksomheden udarbejder sædvanlig dokumentation for evt. ansættelsesforhold og indberetter oplysninger om de ansatte i overensstemmelse med de gældende regler herom, eller hvis der i øvrigt er grundlag herfor. At der skal være udarbejdet sædvanlig

dokumentation for et ansættelsesforhold betyder bl.a., at virksomheden skal bogføre udbetaling af eller godskrivning af A-indkomst og arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst, herunder de beløb, der er indeholdt på grundlag af skattekort m.v.

Det er afgørende, at det samlede regnskab føres på en klar og overskuelig måde, der gør det muligt at beregne, indeholde, indberette og indbetale A-skat og arbejdsmarkedsbidrag korrekt, opfylde oplysningspligterne, og tilgodese Skatteforvaltningens muligheder for kontrol. Bogføring og regnskab vedrørende A-skat og arbejdsmarkedsbidrag m.v. skal føres på særlige konti i den indeholdelsespligtiges almindelige bogføring. Regnskabet skal som minimum indeholde konti, der opgør indkomstmottagernes samlede bidragsgrundlag (arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst), indeholdt arbejdsmarkedsbidrag i alt, den samlede bidragsfrie A-indkomst og A-skat i alt.

Ved udbetaling af løn m.v. skal den indeholdelsespligtige skriftligt eller ved andet læsbart medie udlevere en opgørelse over den arbejdsmarkedsbidragspligtige indkomst, A-indkomst, indeholdt arbejdsmarkedsbidrag og indeholdt A-skat (lønseddel) til indkomstmottageren.

En ophævelse af et pålæg skal gives skriftligt, og ophævelsen skal noteres i logbogen. En afgørelse om pålæg om at føre logbog er som nævnt rettet mod arbejdsgiveren (virksomhedsejeren). Pålægget bortfalder således, hvis virksomheden ophører, bortforpagtes eller ved overdragelse af virksomheden.

Erfaringsmæssigt bliver virksomheder, der pålægges at føre en daglig logbog over ansatte, mere regelefterlevende. Logbøgerne er dermed med til at begrænse brugen af sort arbejdskraft.

Begrundelsen for, at det foreslås, at logbogen gøres digital, er, at logbogen derved kan udbredes til flere brancher end tilfældet er i dag, og at en digitalisering af logbogen vil kunne øge myndighedssamarbejdet. En digitalisering af logbogen vurderes derudover at ville kunne effektivisere Skatteforvaltningens kontrol, da Skatteforvaltningen ikke fremadrettet vil skulle møde op på de enkelte arbejdspladser for at kontrollere, om den fysiske logbog føres som påbudt.

Den foreslåede digitalisering af logbogen betyder, at Skatteforvaltningen vil kunne tilgå registreringerne i logbogen ved opslag i indkomstregisteret.

Derudover betyder forslaget, at et pålæg om at benytte logbog mere effektivt vil kunne effektueres over for virksomheder med flere driftsteder eller ofte skiftende arbejdspladser, hvilket f.eks. gør sig gældende for vognmænd og i rengøringsbranchen.

Det vurderes, at en digitalisering af logbogen vil kunne medvirke til at mindske skattegabet, at der vil skulle anvendes færre ressourcer til at følge op på, om et pålæg efterleves, og at digitaliseringen vil have en positiv effekt på restancerne.

Lovforslagets § 1, nr. 2, om digitalisering af logbogen indebærer behandling af persondata, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF

(databeskyttelsesforordningen).

Databeskyttelsesforordningens artikel 5 opstiller en række grundlæggende principper, som skal være opfyldt ved behandling af personoplysninger, og heri indgår proportionalitetsprincippet med stor vægt, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c, samt at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra a. Et af de grundlæggende krav til behandling af personoplysninger er, at indsamlede oplysninger skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles. Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra b, at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og legitime formål, og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål.

Af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra f, følger, at personoplysninger skal behandles på en måde, der sikrer tilstrækkelig sikkerhed for de pågældende personoplysninger, herunder beskyttelse mod uautoriseret eller ulovlig behandling og mod hændeligt tab, tilintetgørelse eller beskadigelse, under anvendelse af passende tekniske eller organisatoriske foranstaltninger.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 6, at behandling af personoplysninger kun må ske, hvis en af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt.

Det vurderes, at den behandling af oplysninger, der skal foretages ved administration af den foreslåede bestemmelse, overholder databeskyttelsesforordningens artikel 6 om lovlig behandling samt de grundlæggende principper for behandling af personoplysninger efter databeskyttelsesforordningens artikel 5.

Den enkelte registrerede skal som udgangspunkt have besked om, at der behandles oplysninger om den pågældende. Man skal bl.a. have besked om, hvem der er dataansvarlig, om formålet med behandlingen og om evt. modtagere af oplysningerne, m.v.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 1, skal den dataansvarlige give den registrerede en række nærmere definerede oplysninger, herunder hvem der er dataansvarlig, formålet med behandlingen, som personoplysningerne skal bruges til, samt retsgrundlaget for behandlingen og om evt. modtagere af oplysningerne m.v., når personoplysningerne ikke er indsamlet hos den registrerede selv.

Et pålæg om at føre logbog vil blive stilet til virksomhedsindehaveren. Det kan derfor ikke antages, at den beskæftigede, der bliver registreret oplysninger om, er eller vil være bekendt med registreringen. Da personoplysningerne efter den foreslåede bestemmelse vil blive indsamlet hos andre (arbejdsgiveren) end den registrerede selv, vil den dataansvarlige – i dette tilfælde Skatteforvaltningen – skulle underrette den registrerede efter reglerne i databeskyttelsesforordningens artikel 14.

Oplysningspligt over for en registreret person indebærer, at den dataansvarlige på eget initiativ har pligt til at give den registrerede en række oplysninger, når der indsamles oplysninger om

vedkommende.

Oplysningspligten gælder alle registrerede, der indsamles eller modtages personoplysninger om. Oplysningspligten skal som udgangspunkt iagttages ved skriftligt at give den registrerede de oplysninger, den pågældende har krav på. Oplysningerne vil kunne gives elektronisk, hvis det er mest hensigtsmæssigt.

For at opfylde oplysningspligten skal oplysningerne gives til den registrerede. Det betyder, at den dataansvarlige skal tage aktive skridt til at give oplysningerne. Det er ikke tilstrækkeligt at have oplysningerne liggende på en hjemmeside eller lignende, som den registrerede selv skal finde, og de oplysninger, den dataansvarlige er forpligtet til at give, skal være tydeligt adskilt fra andre oplysninger.

Når personoplysninger – som det er tilfældet her – ikke er indsamlet hos den registrerede, skal den dataansvarlige meddele oplysningerne så tidligt som muligt. Det vil normalt betyde, at oplysningerne skal gives inden for 10 dage. Oplysningerne skal som udgangspunkt kun gives én gang – også ved løbende indsamlinger, medmindre oplysningerne skal anvendes til andre formål end dem, de oprindeligt blev indsamlet til.

Ved administrationen af lovforslagets § 1, nr. 2, skal forordningens regler overholdes.

Det vurderes, at oplysningspligten i forhold til den registrerede mest hensigtsmæssigt kan foretages elektronisk. Oplysningspligten kan opfyldes ved at gøre oplysningerne tilgængelige i borgerens skattemappe, så indholdet af kommunikationen forbliver i et sikkert miljø. Samtidig skal der ved en mail i e-Boks eller ved en SMS-besked adviseres om, at der er lagt nye oplysninger, dokumenter eller lignende i Skattemappen. Dette forudsætter dog, at Skatteforvaltningen har en mailadresse eller et telefonnummer at sende adviseringen til.

Til nr. 3

Det foreslås at indføre en ny bestemmelse i kildeskatteloven. Den nye bestemmelse i § 86 B indeholder tre stykker.

Det foreslås i *stk. 1*, at Skatteforvaltningen skal kunne pålægge en arbejdsgiver at benytte en virksomhed, der er registreret som leverandør af lønadministrationsydelser, i forbindelse med virksomhedens lønadministration – f.eks. et lønservicebureau.

Et lønservicebureau eller lignende vil kunne medvirke til, at der sker korrekt beregning og indberetning af A-skat m.v. Det er tanken, at det skal være muligt for Skatteforvaltningen at pålægge de virksomheder, der enten ikke indeholder, indberetter og indbetaler A-skat m.v., eller som gentagne gange har fejl eller mangler i indberetningen af A-skat m.v., at benytte en tredjepart til at varetage virksomhedens forpligtelser i relation til indberetning af A-skat m.v., herunder udarbejde virksomhedens lønregnskab.

Efter § 4, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 1256 af 9. november 2010 om et indkomstregister skal indberetning til indkomstregisteret foretages af den indberetningspligtige, medmindre den

indberetningspligtige indgår aftale med en leverandør af lønadministrationsydelser om indberetning, eller bemyndiger en anden til at forestå indberetningen.

En leverandør af lønadministrationsydelser skal 1 måned før påbegyndelse af indberetning til indkomstregisteret på vegne af andre anmode Skatteforvaltningen om adgang hertil. Adgangen registreres i Skatteforvaltningens Erhvervssystem. Registrering forudsætter, at leverandøren af lønadministrationsydelsen har indgået en aftale med Skatteforvaltningen om dennes rettigheder og pligter. Skatteforvaltningen kan slette registreringen, hvis leverandøren af lønadministrationsydelser handler i strid med den indgåede aftale, jf. § 4, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 1256 af 9. november 2010 om et indkomstregister.

Det er tanken, at en arbejdsgiver efter den foreslåede bestemmelse skal kunne pålægges at benytte en leverandør af lønadministrationsydelser, der er registreret hos Skatteforvaltningen efter bestemmelserne i § 4, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 1256 af 9. november 2010 om et indkomstregister.

En leverandør af lønadministrationsydelser – f.eks. et lønservicebureau – vil kunne medvirke til, at der sker korrekt beregning og indberetning af A-skat m.v. Det er tanken, at der skal være muligt for Skatteforvaltningen at pålægge de virksomheder, der enten ikke indeholder, indberetter og indbetaler A-skat m.v., eller som gentagne gange har fejl eller mangler i indberetningen af A-skat m.v., at benytte en tredjepart til at varetage virksomhedens forpligtelser i relation til indberetning af A-skat m.v.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at en arbejdsgiver kan blive pålagt at lade en tredjepart varetage virksomhedens lønadministration.

Efter bestemmelsen kan Skatteforvaltningen lade udarbejdelse af virksomhedens lønregnskab foretage af en tredjepart for virksomhedens regning, når visse nærmere betingelser er opfyldt. Bestemmelsen omfatter som udgangspunkt alle arbejdsgivere, der ikke opfylder lovregulerede pligter vedrørende indeholdelse, indberetning og indbetaling af A-skat m.v.

Bestemmelsen vil kunne finde anvendelse, hvis Skatteforvaltningen konstaterer, at der alene er udarbejdet et mangelfuldt eller utilstrækkeligt lønregnskab, og arbejdsgiveren ikke imødekommer Skatteforvaltningens opfordring om at tilvejebringe et lønregnskab, som er udarbejdet i overensstemmelse med lovens krav, inden for en rimelig frist. Det er således bl.a. en betingelse for bestemmelsens anvendelse, at arbejdsgiveren skriftligt har fået meddelelse om, at såfremt et fyldestgørende og ajourført lønregnskab ikke er indsendt inden f.eks. en måned fra meddelelsens datering, så vil Skatteforvaltningen tage initiativ til, at en tredjepart for arbejdsgiverens regning fra en given dato skal forestå udarbejdelse af virksomhedens lønregnskab, herunder udstedelse af lønsedler, beregning og indberetning af A-skat m.v.

Bestemmelsen tænkes alene anvendt i de situationer, hvor Skatteforvaltningen efter et konkret skøn vurderer, at et pålæg om at anvende en virksomhed, der er registreret som leverandør af lønadministrationsydelser, vil resultere i et fyldestgørende lønregnskab, der kan anvendes som grundlag for indberetning og indbetaling af A-skat m.v. Ved beslutningen om ansættelse af en tredjepart skal der tages hensyn til, om der er tilvejebragt eller der kan tilvejebringes tilstrækkeligt

regnskabsmateriale m.v., arbejdsgiverens økonomiske formåen, samarbejdsvilje m.v.

Arbejdsgiveren har ret til at stille forslag om en bestemt tredjepart, hvilken i givet fald skal godkendes af Skatteforvaltningen. Stiller arbejdsgiveren ikke forslag, indgår Skatteforvaltningen aftale med en tredjepart efter Skatteforvaltningens valg. Skatteforvaltningen skal påse, at honoraret udgør en rimelig vederlæggelse.

Herved stilles arbejdsgiveren ikke ringere, end hvis den erhvervsdrivende (arbejdsgiveren) selv havde sørget for at udarbejde lønregnskab m.v. i overensstemmelse med kravene i lovgivningen.

Bestemmelsen foreslås som nævnt begrænset til tilfælde, hvor der er tilstrækkeligt regnskabsmateriale til, at der kan udarbejdes et lønregnskab. Bestemmelsen vil således ikke kunne anvendes i tilfælde, hvor regnskabsmaterialet er så mangelfuldt, at der må skønnes i ikke ubetydeligt omfang over virksomhedens udgifter til løn m.v.

Bestemmelsen sigter ikke mod situationer, hvor der er gjort et kvalificeret forsøg på at udarbejde et lønbogholderi, herunder at der er udstedt lønsedler og forsøgt indberetning af A-skat m.v. Det er således forudsat, at bestemmelsen kun anvendes i begrænset omfang. Eksempelvis hvis en arbejdsgiver udviser en adfærd, der må tages som udtryk for, at den pågældende åbenlyst ikke agter at opfylde sin pligt til at indeholde, indberette og indbetale A-skat m.v.

Det foreslås i *stk. 2*, at Skatteforvaltningen vil skulle udrede honoraret til den virksomhed, der leverer lønadministrationsydelsen efter den foreslåede bestemmelses *stk. 1*, og at arbejdsgiveren vil have pligt til at refundere udgiften til honoraret til Skatteforvaltningen.

Forslaget betyder, at det er Skatteforvaltningen, der på virksomhedens (arbejdsgiverens) vegne honorerer tredjepart for det arbejde, som tredjepart har udført med henblik på at få tilvejebragt korrekt beregning og indberetning vedrørende den løn, virksomheden har udbetalt. Forslaget betyder samtidig, at virksomheden (arbejdsgiveren) har pligt til at refundere Skatteforvaltningen de udgifter, som Skatteforvaltningen har lagt ud til honorering af tredjepart for dennes udarbejdelse af virksomhedens lønregnskab. Skatteforvaltningen vil i forbindelse med, at betalingskravet bliver fremsendt til virksomheden (arbejdsgiveren), skulle fastsætte en rimelig betalingsfrist for virksomheden (arbejdsgiveren). Denne frist kan ikke være mindre end 14 dage.

Det foreslås i *stk. 3*, at opkrævningslovens almindelige regler om opkrævning af skatter og afgifter skal gælde over for arbejdsgiveren ved opkrævning af Skatteforvaltningens udlæg til leverandøren af lønadministrationsydelsen.

Den i *stk. 3* foreslåede bestemmelse angår opkrævningen af Skatteforvaltningens udlæg til tredjepart hos arbejdsgiveren. En sådan bestemmelse er nødvendig, da opkrævningen af Skatteforvaltningens udlæg til tredjepart hos arbejdsgiveren ikke er en skat eller afgift, som følger direkte af opkrævningslovens bestemmelser, jf. opkrævningslovens bilag 1.

Skatteforvaltningens betaling af honoraret anses som et udlæg for arbejdsgiveren, som myndigheden har afholdt. Arbejdsgiveren har derfor pligt til helt eller delvist at refundere det udbetalte honorar.

Det er udgangspunktet, at arbejdsgiveren skal betale hele honoraret tilbage. Kun i den situation, at opretholdelse af honorarkravet vil forvolde en uoprettelig skade, f.eks. konkurs eller tvangsauktion over privatbolig, kan honorarkravet nedsættes efter en konkret vurdering.

Det foreslås, at honoraret opkræves og inddrives ved anvendelse af opkrævningslovens almindelige regler om opkrævning og inddrivelse af skatter og afgifter. Det betyder, at der påløber renter efter opkrævningslovens § 7, og at kravet kan inddrives ved modregning eller lønindeholdelse, hvis arbejdsgiveren ikke betaler honoraret rettidigt. Der er dog ikke udpantningsret for kravet.

Selve honoraret anses for at være en driftsomkostning, der er fradragsberettiget i samme omfang, som hvis arbejdsgiveren selv havde afholdt udgiften. Udgiften er således fradragsberettiget, når den er forfalden til betaling, uanset om den rent faktisk er betalt.

Efter de almindelige formueretlige regler og § 8 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige er der modregningsadgang for refusionskravet mod virksomheden (arbejdsgiveren). Det betyder, at i tilfælde, hvor virksomheden (arbejdsgiveren) skal have udbetalt f.eks. negativ moms, vil der kunne ske modregning heri for refusionskravet.

Et pålæg om at benytte en leverandør af lønadministrationsydelser er en forvaltningsafgørelse. Allerede ved kontrolbesøget skal der foretages mundtlig partshøring vedrørende Skatteforvaltningens overvejelser om at give virksomheden et sådant pålæg. I tilfælde, hvor indehaveren ikke er til stede ved kontrollen – f.eks. ved et uanmeldt kontrolbesøg i virksomheden – skal der ske skriftlig underretning af indehaveren om overvejelserne om at give virksomheden et pålæg om benytte en leverandør af lønadministrationsydelser, inden den endelige afgørelse herom træffes. Indehaveren skal i den forbindelse gives en frist på 1 uge til at komme med sine evt. bemærkninger hertil.

Et pålæg om at benytte en leverandør af lønadministrationsydelser skal være skriftligt og skal indeholde en begrundelse og en klagevejledning med klageadgang, herunder oplysning om fristen for at klage. Forvaltningslovens almindelige regler vil skulle finde anvendelse ved afgørelser, der træffes efter kildeskattelovens § 86 B, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 3.

Den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 86 C, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, er ny.

Det foreslås, at der indføres en bestemmelse i kildeskatteloven om offentliggørelse af en virksomheds registrering som arbejdsgiver hos Skatteforvaltningen. Bestemmelsen vil give Skatteforvaltningen mulighed for efter anmodning at udlevere oplysninger om arbejdsgiverregistrerede virksomheders SE-nummer eller cvr-nummer, navn eller adresse. Udlevering af oplysningerne vil dog alene kunne ske, hvis der i anmodningen om oplysningerne er angivet et SE-nummer eller cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Det er tanken, at

oplysningerne skal kunne meddeles mundtligt, skriftligt eller elektronisk.

En offentliggørelse af de nævnte oplysninger vil kunne sikre lovlydige virksomheder mulighed for at undersøge, om en evt. underleverandør er registreret som indeholdelsespligtig for A-skat m.v. Derved sikres det, at lovlydige virksomheder får mulighed for at undgå at entrere med virksomheder, der ikke har til hensigt at opfylde lovbestemte pligter i forbindelse med indeholdelse, indberetning og indbetaling af A-skat m.v. Samtidig vil en offentliggørelse af denne oplysning betyde, at virksomheder af egen kraft vil kunne sikre sig mod at deltage i kædesvigskomplekser.

I sager om netop kædesvig benytter virksomhederne sig typisk af underleverandører, der udfakturerer arbejdskraft. Erfaringsmæssigt er underleverandører i kædesvigskomplekser ikke arbejdsgiverregistreret hos Skatteforvaltningen. Underleverandørerne indeholder, indberetter og indbetaler derfor ikke A-skat m.v. af den udfakturerede og udbetalte løn.

Lovlydige virksomheder har i dag ikke mulighed for at undersøge, om den underleverandør, virksomheden ønsker at udlicitere sin entreprise til, er registreret for indeholdelse af A-skat m.v., og kan derved uden egen skyld eller uden at kunne forhindre det blive indblandet i kædesvig.

I sager om kædesvig vurderer Skatteforvaltningen, om en virksomheds handel med en underleverandør har været reel, om der fratrækkes fiktive fakturaer, eller om virksomheden vidste eller burde vide, at underleverandøren ikke ville opkræve, angive og afregne skatter og afgifter af samhandlen. I den forbindelse undersøger Skatteforvaltningen, hvad de enkelte virksomhederne har gjort af tiltag for at sikre sig, at deres underleverandører er reelle og rent faktisk har mulighed for at levere det, der faktureres (due diligence).

Der lægges i den forbindelse vægt på, om virksomhederne har sikret sig, at underleverandøren er momsregistreret. Oplysning om en virksomheds momsregistreringsforhold kan findes ved forespørgsel på SE-nummer eller cvr-nummer på Skatteforvaltningens hjemmeside.

Der lægges også vægt på, om virksomhederne sikrer sig, at underleverandøren er registreret som indeholdelsespligtig for A-skat m.v. Virksomhedernes eneste mulighed for at undersøge dette er at spørge underleverandøren, men virksomhederne har ikke mulighed for at kontrollere underleverandørens svar.

Konstaterer Skatteforvaltningen, at en aftager af f.eks. arbejdsydelser i et kædesvigskompleks kun i begrænset omfang har gjort due diligence tiltag, er der basis for at undersøge, om virksomheden skal nægtes moms- og skattemæssigt fradrag for udgiften til underleverandøren. Den foreslåede bestemmelse vil således kunne medvirke til vurdering af, om virksomheden har gjort due diligence tiltag.

Forslaget vil betyde, at virksomheder, der køber af underleverandørydelser, vil kunne foretage et opslag på Skatteforvaltningens hjemmeside og dermed effektivt kunne undersøge, om underleverandøren er registreret som indeholdelsespligtig for A-skat m.v. hos Skatteforvaltningen. Ved at gøre denne oplysning offentligt tilgængelig giver det virksomhederne bedre mulighed for at undgå at handle med virksomheder, der ikke er registreret som indeholdelsespligtige, og som

dermed ikke har til hensigt at indeholde, indberette og indbetale A-skat m.v.

Til § 2

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Det foreslås i lovforslagets § 2, nr. 1, at der indsættes et nyt nr. 11 i § 3, stk. 1, i lov om et indkomstregister. Det foreslås, at oplysninger om beskæftigede, som en arbejdsgiver er blevet pålagt at registrere efter kildeskattelovens § 86 A, § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring eller § 12 a, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, skal indberettes til indkomstregisteret.

§ 3, stk. 1, i lov om et indkomstregister indeholder en liste over de oplysninger, der skal indberettes til indkomstregisteret.

Da det foreslås, at oplysninger om beskæftigede, som en arbejdsgiver er blevet pålagt at registrere, skal indberettes til indkomstregisteret, er der behov, for at denne liste udvides.

Bestemmelsen indebærer, at listen over oplysninger, der skal indberettes til indkomstregisteret, vil blive udvidet, så det fremgår af bestemmelsen i § 3 i lov om et indkomstregister, at de oplysninger om beskæftigede, som en arbejdsgiver er blevet pålagt at registrere efter kildeskattelovens § 86 A, § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring eller § 12 a, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, skal indberettes.

Til nr. 2

Bestemmelsen i § 4, stk. 1, i lov om et indkomstregister indeholder fristerne for indberetning til indkomstregisteret. Fristen er for små virksomheder den 10. i måneden efter den måned indberetningen vedrører, dog den 17. januar vedrørende december måned. Udløber indberetningsfristen på en lørdag, søndag eller helligdag, er indberetningsfristen den førstkommande hverdag. For store virksomheder er indberetningsfristen den sidste hverdag i den måned indberetningen vedrører. For de årlige indberetninger er fristen den 20. januar i året efter det år, indberetningen vedrører. Også for denne frist gælder, at hvis den udløber på en lørdag, søndag eller helligdag, er indberetningsfristen den førstkommande hverdag.

Lovforslagets § 2, nr. 2, er en konsekvensændring som følge af, at det foreslås, at der skal ske daglige indberetninger af oplysninger efter § 3, nr. 11, i lov nr. 49 af 12. januar 2015, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, idet det i denne forbindelse foreslås præciseret, at indberetningsfristerne i § 4, stk. 1, 1.-5. pkt., finder anvendelse i relation til oplysningerne omfattet af lovens § 3, stk. 1, nr. 1-10.

Hvor der efter gældende ret og fortsat efter forslaget vil skulle ske indberetning af oplysningerne omfattet af § 3, nr. 1-10, månedligt eller årligt, vil der efter det foreslåede nr. 11 skulle ske indberetning af oplysningerne omfattet heraf dagligt. Derfor er der behov for, at det i § 4, stk. 1, i lov om et indkomstregister præciseres, at bestemmelsens 1.-5. pkt. om månedlig eller årlig

indberetning finder anvendelse i relation til oplysninger omfattet af lovens § 3, stk. 1, nr. 1-10.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at de månedlige og årlige frister for indberetning ikke gælder i relation til et evt. pålæg efter kildeskattelovens § 86 A, § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring eller § 12 a, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, § 7, nr. 1, og § 8, nr. 1, om at foretage daglig digital registrering af oplysninger vedrørende de personer, der er beskæftiget i virksomheden.

Til nr. 3

Efter § 4, stk. 1, i lov om et indkomstregister skal indberetning af oplysninger efter samme lovs § 3 ske månedligt, idet indberetningen vedrørende A-indkomst i forbindelse med arbejdsgivers indbetaling til aldersforsikring skal ske årligt. Der henvises til beskrivelsen af fristerne i bemærkningerne til § 2, nr. 2.

Ved lovforslagets § 2, nr. 3, foreslås det, at indberetning af oplysninger efter § 3, nr. 11, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, skal foretages dagligt.

Hvor der efter gældende ret og fortsat efter forslaget vil skulle ske indberetning af oplysningerne omfattet af § 3, stk. 1, nr. 1-10, månedligt eller årligt, vil der efter kildeskattelovens § 86 A, § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring eller § 12 a, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, § 7, nr. 1, og § 8, nr. 1, skulle ske indberetning af oplysningerne omfattet heraf dagligt.

Derfor er der behov for, at det i § 4 i lov om et indkomstregister nærmere defineres, hvilke frister, der gælder for indberetning af oplysningerne i § 3 i lov om et indkomstregister.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at de månedlige og årlige frister for indberetning ikke gælder i relation til et evt. pålæg om at foretage daglig digital registrering af oplysninger vedrørende de personer, der er beskæftiget i virksomheden.

Til § 3

Efter ligningslovens § 8 Y, stk. 1, er erhvervsdrivendes skattemæssige fradrag for udgifter vedrørende køb af varer og ydelser betinget af, at udgiften er betalt digitalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, medmindre betalingen samlet udgør højst 10.000 kr. inkl. moms.

Flere betalinger for samme leverance, ydelse, kontrakt eller lignende anses efter gældende ret som én betaling i forhold til den nævnte beløbsgrænse. Løbende ydelser anses ligeledes som en samlet leverance i forhold til beløbsgrænsen, når ydelserne sker inden for samme kalenderår.

Den digitale betaling sikrer, at der efterlades et transaktionsspor, hvor både betalingsmodtager og den, der har afgivet betalingen, kan identificeres. Betaler en virksomhed sin leverandør med kontanter, kan virksomheden nægtes skattemæssigt fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i de tilfælde, hvor beløbet overstiger 10.000 kr. inkl. moms.

Ønsker virksomheden at fastholde retten til fradrag, kan dette opnås ved, at betalingen af leverandøren sker digitalt. Som digital betaling anses følgende betalingsformer:

- 1) Overførsel til leverandørens konto via posthus, bank eller netbank
- 2) Kortbetaling via leverandørens hjemmeside eller via leverandørens kortterminal
- 3) Indbetalingskort (girokort)

Ved betaling via et pengeinstitut eller betalingsinstitut efter ligningslovens § 8 Y, stk. 1, forstås betaling fra konto til konto eller betaling på anden måde til modtagerens konto, herunder ved anvendelse af betalingskort, hvorved der sikres en entydig identifikation af betaler og betalingsmodtager. Betaling med indbetalingskort på posthuset eller i et pengeinstitut sidestilles med digital betaling.

Betaling med check sidestilles med kontant betaling. Det skyldes, at en check, selv om den måtte være crosset, ikke altid hæves af og dermed entydigt identificerer den, der modtager betalingen. Betaling med checks sikrer således ikke altid sporbarhed, og kan derfor ikke anerkendes som eller sidestilles med digital betaling, som netop sikrer en entydig identifikation af såvel betalingsmodtager som den, der har anvist betalingen.

Sort arbejde kendetegnes ved, at der ikke udstedes faktura til køber, og at køber oftest betaler kontant. Ved kontant betaling etableres der ikke det transaktionsspor, som er af afgørende betydning for Skatteforvaltningens kontrol af, om der opkræves, angives og afregnes skatter og afgifter i overensstemmelse med gældende ret.

Det foreslås, at den eksisterende beløbsgrænse for kontant betaling på 10.000 kr. inkl. moms sænkes til 8.000 kr. inkl. moms. Anvendelsen af digitale betalingsmetoder og overførsler er stigende. Digitale betalingsmetoder efterlader et transaktionsspor, som betyder, at Skatteforvaltningen f.eks. kan følge pengestrømmene for at finde frem til de virksomheder, der ikke afregner skatter og afgifter korrekt. Det kræver dog først og fremmest, at oplysninger om pengestrømmene registreres, så Skatteforvaltningen har et transaktionsspor at forfølge.

Den eksisterende grænse på 10.000 kr. inkl. moms blev indsat ved lov nr. 590 af 18. juni 2012.

Grænsen på 10.000 kr. inkl. moms blev valgt i lyset af den grænse på 1.000 euro, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 for, hvornår betalingsformidlere skal medsende oplysninger om betaler ved pengeoverførsler. Grænsen på 10.000 kr. inkl. moms blev valgt ud fra en betragtning om, at pengeinstitutterne med sikkerhed ville have registreret de oplysninger, Skatteforvaltningen har behov for i forbindelse med en efterfølgende kontrol, og at beløbsgrænsen skulle kunne rumme evt. kurssving i euroen.

Ved en grænse på 8.000 kr. inkl. moms vil pengeinstitutterne m.fl. fortsat have registreret det transaktionsspor, som Skatteforvaltningen vil kunne gøre brug af i forbindelse med kontrol af betalingstransaktioner hos betalingsformidlere.

Den foreslåede bestemmelse skal medvirke til at minimere omfanget af sort arbejde. Det

forekommer hverken hensigtsmæssigt eller velbegrundet, at Skatteforvaltningen i forbindelse med kontrol af betalingstransaktioner hos betalingsformidlere alene skal have adgang til transaktioner på 10.000 kr. inkl. moms og derover, når pengeinstitutter m.fl. allerede registrerer oplysninger om betaler i forbindelse med pengeoverførsler fra 1.000 euro og derover.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at erhvervsdrivendes skattemæssige fradrag for udgifter på 8.000 kr. inkl. moms og derover vedrørende køb af varer og ydelser gøres betinget af, at udgiften er betalt digitalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut.

Det vurderes, at den foreslåede beløbsgrænse vil kunne medvirke til at begrænse omfanget af sort arbejde, da en lavere beløbsgrænse vil øge incitamentet til at betale digitalt.

Til § 4

Til nr. 1

Efter momslovens § 46, stk. 12, hæfter leverandører og aftagere solidarisk for betaling af moms, hvis leverancen ikke er betalt digitalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, medmindre betalingen samlet udgør højst 10.000 kr. inkl. moms. Flere betalinger for samme leverance, ydelse, kontrakt eller lignende anses som én betaling i forhold til beløbsgrænsen. Løbende ydelser anses ligeledes som en samlet leverance i forhold til beløbsgrænsen, når de sker inden for samme kalenderår.

Aftagerens hæftelse opstår dog kun, når leverandøren har undladt at angive momsen af de leverede varer og ydelser.

Den digitale betaling sikrer, at der efterlades et transaktionsspor, som kan identificere både betalingsmodtager og den, der gennemfører betalingen.

Det foreslås, at den eksisterende beløbsgrænse for kontant betaling på 10.000 kr. inkl. moms sænkes til 8.000 kr. inkl. moms. Anvendelsen af digitale betalingsmetoder og overførsler er stigende. Digitale betalingsmetoder efterlader et transaktionsspor som betyder, at Skatteforvaltningen f.eks. kan følge pengestrømmene for at finde frem til de virksomheder, der ikke afregner skatter og afgifter korrekt. Det kræver dog først og fremmest, at oplysninger om pengestrømmene registreres, så Skatteforvaltningen har et transaktionsspor at forfølge.

Den gældende beløbsgrænse på 10.000 kr. inkl. moms blev indsat ved lov nr. 590 af 18. juni 2012.

Beløbsgrænsen blev valgt i lyset af den grænse på 1.000 euro, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 for, hvornår betalingsformidlere skal medsende oplysninger om betaler ved pengeoverførsler. Grænsen på 10.000 kr. inkl. moms blev således valgt ud fra en betragtning om, at pengeinstitutterne med sikkerhed ville have registreret de oplysninger, Skatteforvaltningen har behov for i forbindelse med en efterfølgende kontrol, og at beløbsgrænsen skulle kunne rumme evt. kurssving i euroen.

Ved en grænse på 8.000 kr. inkl. moms vil pengeinstitutterne m.fl. fortsat have registreret oplysninger om den, der gennemfører en pengeoverførsel og sikret et transaktionsspor, som

Skatteforvaltningen vil kunne gøre brug af i forbindelse med kontrol af en virksomheds betalingstransaktioner hos betalingsformidlere.

Den foreslåede bestemmelse skal medvirke til at minimere omfanget af sort arbejde. Det forekommer hverken hensigtsmæssigt eller velbegrundet, at Skatteforvaltningen i forbindelse med kontrol af betalingstransaktioner hos betalingsformidlere alene skal have adgang til transaktioner på 10.000 kr. inkl. moms og derover, når pengeinstitutter m.fl. allerede registrerer oplysninger om den, der gennemfører en betaling i forbindelse med pengeoverførsler fra 1.000 euro og derover.

Det vurderes, at den foreslåede ændring af beløbsgrænsen vil bidrage positivt i forhold til at minimere omfanget af sort arbejde, idet risikoen for en solidarisk hæftelse med en lavere beløbsgrænse alt andet lige vil føre til, at flere vælger at betale digitalt, hvorved Skatteforvaltningens muligheder for kontrol forbedres.

Til nr. 2

Enhver, der har indkøbt ydelser eller varer sammen med ydelser for et beløb, der overstiger 10.000 kr. inkl. moms, skal på begæring meddele Skatteforvaltningen oplysninger om indkøbet og betalingen heraf, herunder oplysning om elektronisk betaling, jf. opkrævningslovens § 10 a.

Som følge af, at det i lovforslagets § 5, nr. 1, foreslås at ændre beløbsgrænsen i opkrævningslovens § 10 a, stk. 1, fra 10.000 kr. til 8.000 kr., foreslås en tilsvarende ændring af beløbsgrænsen i momslovens § 75, stk. 8.

Lovforslagets § 4, nr. 2, er således alene en konsekvensændring.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 5.

Til § 5

Til nr. 1

Borgere, der er skattepligtige efter kildeskattelovens §§ 1 eller 2, kan ved køb af ydelser eller varer sammen med ydelser fra en erhvervsdrivende gøres solidarisk hæftende for den indkomstskat og moms, som den erhvervsdrivende har unddraget, hvis købesummen overstiger 10.000 kr. inkl. moms, og køberen ikke har betalt digitalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut.

Borgeren vil således altid kunne frigøre sig for et muligt hæftelsesansvar ved at betale digitalt via et pengeinstitut. Rene varekøb er ikke omfattet af bestemmelsen.

Den stigende anvendelse af digitale betalingsmetoder og overførsler betyder, at Skatteforvaltningen i højere grad end tidligere er i stand til at følge bevægelserne (betalingsstrømmene) på en virksomhedskonto. Ved at afstemme en virksomheds udstedelse af fakturaer med betalingsstrømme vil Skatteforvaltningen kunne kontrollere, om der er overensstemmelse mellem modtagne betalinger og den moms, der er afregnet. Skatteforvaltningen kan således kontrollere, om der er afregnet skatter og afgifter efter de gældende regler herom. Denne mulighed kræver dog først og fremmest, at pengestrømmene registreres, så der efterlades et transaktionsspor, som Skatteforvaltningen vil

kunne følge.

I lovforslagets § 5, nr. 1, foreslås det at sænke grænsen fra 10.000 kr. inkl. moms til 8.000 kr. inkl. moms.

I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006 skal betalingsformidlere medsende oplysninger om betaler ved pengeoverførsler, når pengeoverførslen udgør 1.000 euro eller derover. Ved en grænse på 8.000 kr. inkl. moms vil pengeinstitutterne med sikkerhed have registreret de oplysninger, Skatteforvaltningen har behov for i forbindelse med en efterfølgende kontrol.

Danmark fører fastkurspolitik over for euroen. Det betyder, at den danske krones værdi over for euroen skal holdes stabil. Denne politik har vist sig at være effektiv, og det vurderes således, at der ikke er behov for et så stort spænd i forhold til kursudsving som efter gældende ret.

Risikoen for den solidariske hæftelse medfører potentielt, at flere købere vil betale digitalt, og når betalinger foregår digitalt, efterlades et transaktionsspor, som Skatteforvaltningen vil kunne bruge ved kontrol af pengestrømme.

Det forekommer hverken hensigtsmæssigt eller velbegrundet, at Skatteforvaltningen i forbindelse med kontrol af betalingstransaktioner hos betalingsformidlere alene skal have adgang til transaktioner på 10.000 kr. inkl. moms og derover, når pengeinstitutter m.fl. allerede registrerer oplysninger om betalere i forbindelse med pengeoverførsler på 1.000 euro og derover. Det foreslås derfor, at beløbsgrænsen sænkes.

Bestemmelsen indebærer, at private købere efter den foreslåede bestemmelse vil skulle betale for køb af ydelser eller varer sammen med ydelser digitalt, allerede når beløbet udgør 8.000 kr. inkl. moms og ikke ved 10.000 kr. inkl. moms, som er den gældende beløbsgrænse i dag.

Til nr. 2

Borgere, der er skattepligtige efter kildeskattelovens §§ 1 eller 2, kan ved køb af ydelser eller varer sammen med ydelser fra en erhvervsdrivende gøres solidarisk hæftende for den indkomstskat og moms, som den erhvervsdrivende har unddraget, hvis købesummen overstiger 10.000 kr. inkl. moms, og køberen ikke har betalt digitalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut.

Efter gældende ret har borgere alene mulighed for at kunne frigøre sig fra den solidariske hæftelse ved at betale for leverancen digitalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, eller ved via TastSelv på Skatteforvaltningens hjemmeside at indberette oplysninger om det foretagne køb, herunder fakturaoplysninger, der entydigt identificerer leverandøren, og betalingen heraf. Denne indberetning skal ske senest 14 dage efter betaling, dog senest 1 måned efter fakturaens modtagelse.

I lovforslagets § 5, nr. 2, foreslås det, at der i opkrævningslovens § 10 a indsættes et nyt stk. 4, hvorefter private borgere uanset bestemmelserne i opkrævningslovens § 10 a, stk. 1-3, vil kunne frigøre sig fra den solidariske hæftelse ved at fremvise en behørig faktura, udstedt i forbindelse med

købet, der bl.a. entydigt identificerer leverandøren.

At borgeren skal kunne fremvise en behørig faktura betyder, at fakturaen skal opfylde kravene til en faktura, jf. kapitel 12 om krav til fakturaens indhold i bekendtgørelse nr. 808 af 30. juni 2015 om merværdiafgift (momsbekendtgørelsen).

Regeringen ønsker at styrke borgernes retssikkerhed. Derfor foreslås det, at private borgere tillige skal kunne frigøre sig fra den solidariske hæftelse ved at fremvise en faktura vedrørende købet af ydelsen eller varer sammen med ydelser.

Det vurderes, at reglerne i forhold til de private købere er unødigt restriktive. Det foreslås således, at en privat køber med frigørende virkning skal kunne fremvise en faktura i stedet for at betale digitalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut eller indberette oplysninger om det foretagne køb, herunder fakturaoplysninger til Skatteforvaltningen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at private borgere ved køb af ydelser eller varer sammen med ydelser vil kunne frigøre sig fra en evt. solidarisk hæftelse, ved at fremvise en behørig faktura vedrørende købet.

Bestemmelsens praktiske betydning vil være, at private borgere ved køb af ydelser eller varer sammen med ydelser vil kunne frigøre sig fra en evt. solidarisk hæftelse ved enten at betale beløbet digitalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, ved via TastSelv på Skatteforvaltningens hjemmeside at indberette oplysninger om det foretagne køb og betaling heraf, eller ved at fremvise en behørig faktura vedrørende købet, når beløbet udgør 8.000 kr. inkl. moms eller derover.

Til § 6

Skattekontrollovens § 62, stk. 3, giver skatteforvaltningen hjemmel til med Skatterådets godkendelse at anmode teleselskaber om oplysninger om, hvornår kundens telefonnummer har været anvendt til opkald i og fra Danmark til brug for afgørelse af spørgsmål om skattepligt. Efter § 72 i skattekontrolloven kan Skatteforvaltningen give pålæg om, at den oplysningspligtige fremsender de krævede oplysninger inden en bestemt frist og pålægge daglige tvangsbøder fra fristens overskridelse, og indtil Skatteforvaltningen har modtaget oplysningerne. Det er hensigten, at alle oplysningspligter i skattekontrolloven skal være omfattet af § 72. Ved en fejl er der ikke i § 72, stk. 2, indsat en henvisning til § 62, stk. 3, hvorfor det foreslås, at der indsættes en sådan henvisning.

Det henvises i øvrigt til de særlige bemærkninger til § 72 i lovforslag nr. L 13, folketingssamling 2017/18.

Til § 7

Efter § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring kan beskæftigelsesministeren efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætte nærmere regler om, at de oplysninger, der er nævnt i bestemmelsens stk. 1, nr. 1, med angivelse af cpr-nummer, samt hvilken løn den pågældende får,

skal registreres hver dag fra beskæftigelsens start.

Registreringerne skal til enhver tid på begæring forevises Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering (STAR) til brug for administrationen af forsikringssystemet, jf. § 91, stk. 5, i lov om arbejdsløshedsforsikring.

Skatteforvaltningen har med hjemmel i kildeskattelovens § 86 A tillige mulighed for at udstede pålæg til en arbejdsgiver om at føre logbog. Tilsvarende gør sig gældende for kommunerne efter bestemmelsen i § 12 a, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

I lovforslagets § 7, nr. 1, foreslås det at ophæve § 91, stk. 4 og 5, i lov om arbejdsløshedsforsikring. Samtidig foreslås der indsat et nyt stk. 4 i bestemmelsen.

Det foreslås, at STAR skal kunne pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig digital registrering af oplysninger om de personer, der er beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver. Forslaget om, at arbejdsgivere skal kunne pålægges at foretage en digital registrering af oplysninger om de personer, der er beskæftiget af arbejdsgiveren, medfører, at logbogen gøres elektronisk. Det foreslås, at registreringen skal ske ved indberetning af oplysningerne til indkomstregisteret.

De oplysninger, der skal indberettes til indkomstregisteret, svarer til de oplysninger, der i dag skal registreres efter gældende ret, jf. § 12, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 983 af 29. juni 2016 om tilsynet med de anerkendte arbejdsløshedskassers administration. Det foreslås, at der sker lovfæstelse af de oplysninger, der skal registreres i den digitale logbog. Der er ikke med lovfæstelsen tiltænkt ændringer i de oplysninger, der skal fremgå af logbogen. De arbejdsgivere, der pålægges at føre en digital logbog, skal således indberette oplysninger om dato, den enkelte beskæftigedes navn og cpr-nummer, det beløb, der udbetales til den beskæftigede, og start- og forventet sluttidspunkt for beskæftigelsen den pågældende dag til indkomstregisteret.

Når det foreslås, at oplysningerne, der skal registreres i den digitale logbog, skal indberettes til indkomstregisteret, skal dette ses i sammenhæng med, at STAR, Skatteforvaltningen og kommunerne i forbindelse med kontrol og administration i relation til varetagelse af den enkelte myndigheds opgaver – f.eks. skattekontrol og kontrol af socialt bedrageri – har særskilt hjemmel til at forespørge på oplysninger i indkomstregisteret.

Den foreslåede bestemmelse retter sig mod arbejdsgivere. Det er således arbejdsgiveren, der skal kunne pålægges at føre en digital logbog. Det er hensigten, at arbejdsgivere skal kunne pålægges at føre digital logbog, når omstændighederne taler derfor. Et pålæg om at føre logbog vil f.eks. kunne gives, hvis det konstateres, at arbejdsgiveren beskæftiger sort arbejdskraft, eller hvis arbejdsgiveren medvirker til socialt bedrageri m.v.

Et pålæg om at føre logbog vurderes at være et effektivt redskab ved STARs tilsyn vedrørende misbrug af dagpenge m.v. Formålet med bestemmelsen er således at sikre, at arbejdsgivere har en tilstrækkelig registrering af deres ansatte, og at sikre aktuelle oplysninger i virksomheder, herunder om, hvem der er ansat ved såvel fastansættelser som dag til dag ansættelser. Arbejdsgivere, der allerede har en sådan registrering, f.eks. i form af lønregistrering, ansættelseskontrakter eller

ansættelsesbeviser, vil derfor ikke blive omfattet af bestemmelsen.

Registret vil i tilsynssammenhæng kunne bruges til at sammenholde oplysningerne i logbogen med de beskæftigedes evt. ansøgninger om dagpenge m.v.

Et pålæg om at føre digital logbog vil kunne blive givet i forbindelse med en konkret kontrol af arbejdsgiverens virksomhed. Det bemærkes, at arbejdsgivere, der er selvstændigt erhvervsdrivende, ikke er ansatte i deres egen virksomhed, hvorfor arbejdsgivere i forbindelse med et pålæg efter den foreslåede bestemmelse ikke vil kunne pålægges at skulle registrere oplysninger om sig selv i logbogen. I situationer, hvor en arbejdsgivers ægtefælle, samlever eller børn hjælper til i virksomheden, vil et pålæg efter den foreslåede bestemmelse kunne udstrækkes til også at omfatte registrering af denne personkreds. Et pålæg om at registrere ægtefælle, samlever eller børn i den digitale logbog vil kunne gives, uanset om der udbetales løn eller i øvrigt godskrives beløb til de nævnte personer.

Et pålæg efter den foreslåede bestemmelse vil også kunne gives til arbejdsgivere, der driver deres virksomhed i selskabsform. I sådanne tilfælde vil et pålæg til selskabet indebære, at også hovedansatshaveren eller hovedaktionæren vil skulle registreres i logbogen.

Et pålæg om at føre logbog er en forvaltningsafgørelse. Allerede ved kontrolbesøget skal der foretages mundtlig partshøring vedrørende STARs overvejelser om at pålægge virksomheden at føre logbog. I tilfælde, hvor indehaveren ikke er til stede ved kontrollen – f.eks. ved et uanmeldt kontrolbesøg i virksomheden – skal der ske skriftlig underretning af indehaveren om overvejelserne, om at give virksomheden et pålæg om at føre logbog inden den endelige afgørelse herom træffes. Indehaveren skal i den forbindelse gives en frist på 1 uge til at komme med sine evt. bemærkninger hertil.

Et pålæg om at føre logbog skal være skriftligt og skal indeholde en begrundelse og en klagevejledning med klageadgang, herunder oplysning om fristen for at klage. Forvaltningslovens almindelige regler vil således skulle finde anvendelse ved afgørelser, der træffes efter § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 7, nr. 1.

Et pålæg vil skulle gives for en periode på 12 måneder og udløber automatisk efter periodens udløb. Hvis der ved et kontrolbesøg efter udløbet af 12-måneders perioden fortsat konstateres manglende registreringer af de beskæftigede, kan arbejdsgiveren på ny pålægges af føre logbog i en 12-måneders periode.

Et pålæg om at føre logbog vil kunne ophæves før udløbet af de 12 måneder, hvis det ved en opfølgende kontrol konstateres, at virksomheden udarbejder sædvanlig dokumentation for evt. ansættelsesforhold.

At der skal være sædvanlig dokumentation for ansættelsesforhold betyder bl.a., at der i virksomheden skal være foretaget lønregistrering eller findes ansættelseskontrakter eller ansættelsesbeviser m.v.

En ophævelse af et pålæg vil skulle gives skriftligt, og ophævelsen skal noteres i logbogen. En afgørelse om pålæg om at føre logbog er som nævnt rettet mod arbejdsgiveren (virksomhedsejeren). Pålægget bortfalder således, hvis virksomheden ophører, bortforpagtes eller ved overdragelse af virksomheden.

Erfaringsmæssigt bliver virksomheder, der pålægges at føre en daglig logbog over ansatte, mere regelefterlevende. Logbøgerne er dermed med til at minimere omfanget af socialt bedrageri.

Begrundelsen for, at det foreslås, at logbogen gøres digital, er, at logbogen derved kan udbredes til flere brancher, end tilfældet er i dag, og at en digitalisering af logbogen vil kunne øge myndighedssamarbejdet. En digitalisering af logbogen vurderes derudover at ville kunne effektivisere STARs kontrol, da STAR ikke længere behøver at møde op på de enkelte arbejdspladser for at kontrollere, om den fysiske logbog er opdateret.

Den foreslåede digitalisering af logbogen betyder, at STAR vil kunne tilgå registreringerne i logbogen ved opslag i indkomstregisteret.

Derudover betyder forslaget om at digitalisere logbogen, at et pålæg om at benytte logbog mere effektivt vil kunne effektueres over for virksomheder med flere driftssteder eller ofte skiftende arbejdspladser, hvilket f.eks. gør sig gældende for vognmænd og i rengøringsbranchen.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 7, nr. 1, om digitalisering af logbogen indebærer behandling af persondata, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen).

Ved administrationen af bestemmelsen skal forordningens regler overholdes.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2, for en nærmere beskrivelse af den dataansvarliges (Skatteforvaltningens) forpligtelser i forbindelse med administrationen af den digitale logbog.

Til § 8

Til nr. 1

Efter § 12 a, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område kan kommunalbestyrelsen pålægge arbejdsgivere at foretage daglig registrering af oplysninger om ansatte. De oplysninger, som skal registreres, er de samme oplysninger, som beskæftigelsesministeren har fastsat med hjemmel i § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., dvs., oplysning om dato, navn og cpr-nummer, hvilken løn der udbetales og start- og forventet sluttidspunkt for arbejdet den pågældende dag, jf. bekendtgørelse nr. 983 af 29. juni 2016 om tilsynet med de anerkendte arbejdsløshedskassers administration.

Registreringerne skal til enhver tid på begæring forevises kommunen, jf. § 12 a, stk. 7, i lov om

retssikkerhed og administration på det sociale område.

Skatteforvaltningen har med hjemmel i kildeskattelovens § 86 A tillige mulighed for at udstede pålæg til en arbejdsgiver om at føre logbog. Tilsvarende gør sig gældende for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering (STAR), som efter regler udstedt i medfør af § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring kan pålægge en arbejdsgiver at føre logbog, jf. bekendtgørelse nr. 983 af 29. juni 2016 om tilsynet med de anerkendte arbejdsløshedskassers administration.

I lovforslagets § 8, nr. 1, foreslås det, at den gældende § 12 a, stk. 5-7, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, ophæves, og at der i stedet indsættes et nyt stk. 5.

Det foreslås, at kommunerne skal kunne pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig digital registrering af oplysninger om de personer, der er beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver. Forslaget om, at arbejdsgivere skal kunne pålægges at foretage en digital registrering af oplysninger om de personer, der er beskæftiget af arbejdsgiveren, indebærer, at logbogen gøres elektronisk. Det foreslås, at registreringen skal ske ved indberetning af oplysningerne til indkomstregisteret.

De oplysninger, der skal indberettes til indkomstregisteret, svarer til de oplysninger, der skal registreres efter gældende ret, jf. § 12, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 983 af 29. juni 2016 om tilsynet med de anerkendte arbejdsløshedskassers administration. Det foreslås, at der sker lovfæstelse af de oplysninger, der skal registreres i den digitale logbog. Der er ikke med lovfæstelsen tiltænkt ændringer i de oplysninger, der skal fremgå af logbogen. Logbogen skal således være fortløbende dateret og for hver af de beskæftigede indeholde oplysninger om dato, navn og cpr-nummer, hvilken løn der udbetales og start- og forventet sluttidspunkt for arbejdet den pågældende dag.

Når det foreslås, at oplysningerne, der skal registreres i den digitale logbog, skal indberettes til indkomstregisteret, skal dette ses i sammenhæng med, at Skatteforvaltningen som dataansvarlig og STAR og kommunerne i forbindelse med kontrol og administration i relation til varetagelse af den enkelte myndigheds opgaver – f.eks. skattekontrol og kontrol af socialt bedrageri – har særskilt hjemmel til at forespørge på oplysninger i indkomstregisteret.

Den foreslåede bestemmelse retter sig mod arbejdsgivere. Det er således arbejdsgiveren, der skal kunne pålægges at føre en digital logbog. Det er hensigten, at arbejdsgivere skal kunne pålægges at føre digital logbog, når omstændighederne taler derfor. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis arbejdsgiveren ikke har foretaget en tilstrækkelig registrering af virksomhedens ansatte, ikke har et tilstrækkeligt ajourført lønregnskab, hvis arbejdsgiveren beskæftiger sort arbejdskraft, eller hvis arbejdsgiveren medvirker til socialt bedrageri m.v.

Et pålæg om at føre digital logbog vil kunne blive givet i forbindelse med en konkret kontrol af arbejdsgiverens virksomhed. Det bemærkes, at arbejdsgivere, der er selvstændigt erhvervsdrivende, ikke er ansatte i deres egen virksomhed, hvorfor arbejdsgivere i forbindelse med et pålæg efter den foreslåede bestemmelse ikke vil kunne pålægges at skulle registrere oplysninger om sig selv i logbogen. I situationer, hvor en arbejdsgivers ægtefælle, samlever eller børn hjælper til i virksomheden, vil et pålæg efter den foreslåede bestemmelse kunne udstrækkes til også at omfatte registrering af denne personkreds. Et pålæg om at registrere ægtefælle, samlever eller børn i den

digitale logbog vil kunne gives, uanset om der udbetales løn eller i øvrigt godskrives beløb til de nævnte personer.

Et pålæg efter den foreslåede bestemmelse vil også kunne gives til arbejdsgivere, der driver deres virksomhed i selskabsform. I sådanne tilfælde vil et pålæg til selskabet indebære, at også hovedanspartshaveren eller hovedaktionæren vil skulle registreres i logbogen.

Et pålæg om at føre logbog er en forvaltningsafgørelse. Allerede ved kontrolbesøget skal der foretages mundtlig partshøring vedrørende kommunens overvejelser om at pålægge virksomheden at føre logbog. I tilfælde, hvor indehaveren ikke er til stede ved kontrollen – f.eks. ved et uanmeldt kontrolbesøg i virksomheden – skal der ske skriftlig underretning af indehaveren om overvejelserne om at give virksomheden et pålæg om at føre logbog, inden den endelige afgørelse herom træffes. Indehaveren skal i den forbindelse gives en frist på 1 uge til at komme med sine evt. bemærkninger hertil.

Et pålæg om at føre logbog skal være skriftligt og skal indeholde en begrundelse og en klagevejledning med klageadgang, herunder oplysning om fristen for at klage. Forvaltningslovens almindelige regler vil således skulle finde anvendelse ved afgørelser, der træffes efter § 12 a, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 8, nr. 1.

Et pålæg vil skulle gives for en periode på 12 måneder og udløber automatisk efter periodens udløb. Hvis der ved et kontrolbesøg efter udløbet af 12-måneders perioden fortsat konstateres manglende registreringer af de beskæftigede, kan arbejdsgiveren på ny pålægges af føre logbog i en 12-måneders periode.

Et pålæg om at føre logbog vil kunne ophæves før udløbet af de 12 måneder, hvis det ved en opfølgende kontrol konstateres, at virksomheden udarbejder sædvanlig dokumentation for evt. ansættelsesforhold og indberetter oplysninger om de ansatte i overensstemmelse med de gældende regler herom, eller hvis der i øvrigt er grundlag herfor.

At der skal være sædvanlig dokumentation for et ansættelsesforhold betyder bl.a., at der i virksomheden skal være foretaget lønregistrering og findes ansættelseskontrakter eller ansættelsesbeviser m.v.

En ophævelse af et pålæg vil skulle gives skriftligt, og ophævelsen skal noteres i logbogen. En afgørelse om pålæg om at føre logbog er som nævnt rettet mod arbejdsgiveren (virksomhedsejeren). Pålægget bortfalder således, hvis virksomheden ophører, bortforpagtes eller ved overdragelse af virksomheden.

Erfaringsmæssigt bliver virksomheder, der pålægges at føre en daglig logbog over ansatte, mere regelefterlevende. Logbøgerne er dermed med til at begrænse brugen af sort arbejdskraft.

Begrundelsen for, at det foreslås, at logbogen gøres digital, er, at logbogen derved kan udbredes til flere brancher end tilfældet er i dag, og at en digitalisering af logbogen vil kunne øge

myndighedssamarbejdet. En digitalisering af logbogen vurderes derudover at ville kunne effektivisere kommunernes kontrol, da kommunerne ikke længere behøver at møde op på de enkelte arbejdspladser for at kontrollere, om den fysiske logbog er opdateret.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at kommunerne vil kunne kontrollere, om et pålæg om at benytte logbog opfyldes, uden at der vil skulle gennemføres et nyt fysisk kontrolbesøg i virksomheden. Den foreslåede digitalisering af logbogen betyder, at de nævnte myndigheder vil kunne tilgå registreringerne i logbogen ved opslag i indkomstregisteret.

Derudover betyder forslaget, at et pålæg om at benytte logbog mere effektivt vil kunne effektueres over for virksomheder med flere driftsteder eller ofte skiftende arbejdspladser, hvilket f.eks. gør sig gældende for vognmænd og i rengøringsbranchen.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 8, nr. 1, om digitalisering af logbogen indebærer behandling af persondata, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen).

Ved administrationen af bestemmelsen skal forordningens regler overholdes.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2, for en nærmere beskrivelse af den dataansvarliges (Skatteforvaltningens) forpligtelser i forbindelse med administrationen af den digitale logbog.

Til nr. 2

Efter de gældende regler i § 12 b, stk. 2 og 3, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område kan en arbejdsgiver, der forsømmer at opfylde de pligter, som påhviler arbejdsgiveren efter § 12 a, stk. 5 og 7, straffes med bøde. For overtrædelse kan der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5. En arbejdsgiver, som efter begæring ikke kan eller ikke ønsker at forevise en opdateret oversigt over beskæftigede ved kontrolbesøg, kan straffes med bøde. Kommunen skal i tilfælde af manglende overholdelse af et pålæg om logbog anmelde virksomheden til politiet. Kommunen bør dog orientere virksomheden herom, forinden sagen overgives til politiet.

Den foreslåede ændring i § 12 b, stk. 2, er alene en konsekvens af forslagets § 7, nr. 1, om ophævelse af § 12 a, stk. 7.

Til § 9

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft 1. januar 2019, jf. dog stk. 2.

Det foreslås i *stk. 2*, at §§ 1, 2, 7 og 8, træder i kraft 1. juli 2020, da den nødvendige systemudvikling i relation til de nævnte bestemmelser først vil være på plads på dette tidspunkt.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016, som senest ændret ved § 3 i lov nr. 396 af 2. maj 2018, foretages følgende ændringer:

§ 74 A. På samme måde som anført i § 74 straffes den, der undlader at følge et pålæg efter denne lovs § 86 A, stk. 1, eller en begæring efter denne lovs § 86 A, stk. 2.

1. I § 74 A ændres ”, stk. 1, eller en begæring efter denne lovs § 86 A, stk. 2”, til: ”eller § 86 B, stk. 1”

2. § 86 A affattes således:

”§ 86 A. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig digital registrering af oplysninger om de personer, der er beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver. Registrering af oplysningerne skal ske i indkomstregisteret, jf. § 3 i lov om et indkomstregister. Følgende oplysninger skal registreres for hver enkelt beskæftiget:

- 1) Dato.
- 2) Navn og cpr-nummer.
- 3) Det beløb, der udbetales til eller godskrives den beskæftigede.
- 4) Start- og forventet sluttidspunkt for beskæftigelsen den pågældende dag.”

§ 86 A. ---

3. Efter § 86 A indsættes som nye paragraffer:

”§ 86 B. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en arbejdsgiver at benytte en virksomhed, der er registreret som leverandør af lønadministrationsydelser efter regler, der er udstedt i medfør af § 4, stk. 6, i lov om et indkomstregister, i forbindelse med virksomhedens lønadministration.

”Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen udreder honoraret til leverandøren af lønadministrationsydelsen efter stk. 1. Arbejdsgiveren har pligt til at refundere udgiften til honoraret til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Opkrævningslovens almindelige regler om opkrævning af skatter og afgifter gælder også ved opkrævning af told- og skatteforvaltningens udlæg til leverandøren af lønadministrationsydelsen hos arbejdsgiveren.”

”§ 86 C. Told- og skatteforvaltningen kan udlevere oplysninger om arbejdsgiverregistrerede virksomheders SE-nummer eller cvr-nummer, navne og adresser til offentligheden. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives et SE-nummer eller cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.”

§ 2

I lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 49 af 12. januar 2015, som ændret ved § 4 i lov nr. 1555 af 19. december 2017 og § 2 i lov nr. 1682 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

§ 3. Følgende oplysninger skal indberettes til indkomstregisteret:

1-10) ---

1. I § 3, *stk. 1*, indsættes som *nr. 11*:

”11) Oplysninger om beskæftigede, som en arbejdsgiver er blevet pålagt at registrere efter bestemmelserne i § 86 A i kildeskatteloven, § 91, *stk. 4*, i lov om arbejdsløshedsforsikring eller § 12 a, *stk. 5*, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

2. I § 4, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres ”§ 3” til: ”§ 3, *stk. 1, nr. 1-10*,”.

§ 4. Indberetning af oplysninger efter § 3 skal foretages senest den 10. i måneden efter udløbet af den kalendermåned, oplysningerne vedrører. I januar måned skal indberetning dog foretages senest den 17. januar. Indberetning af A-indkomst som nævnt i kildeskattelovens § 46, *stk. 6*, skal senest foretages den 20. januar efter udløbet af det kalenderår, oplysningerne vedrører. Hvis fristen efter 1.-3. *pkt.* udløber en lørdag, søndag eller helligdag, skal indberetning ske senest den følgende hverdag. For indberetningspligtige, som er omfattet af opkrævningslovens § 2, *stk. 6*, skal indberetning dog foretages senest den sidste hverdag (bankdag) i den måned, oplysningerne vedrører.

3. I § 4, *stk. 1*, indsættes som *6. pkt.*:

”Indberetning af oplysninger efter § 3, *stk. 1, nr. 11*, skal foretages dagligt.”

§ 3

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1162 af 1. september 2016, som senest ændret ved lov nr. 1684 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

§ 8 Y. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst er fradrag for udgifter vedrørende køb af varer og ydelser for personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, selskaber m.v., som er skattepligtige efter

1. I § 8 Y, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres ”10.000 kr.” til: ”8.000 kr.”

selskabsskattelovens § 1 eller § 2, og fonde, der er skattepligtige efter fondsbeskatningslovens § 1, betinget af, at betaling sker via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, som sikrer identifikation af betalingsmodtager og betaler, medmindre betalingen samlet udgør højst 10.000 kr. inklusive moms. Flere betalinger, som vedrører samme leverance, ydelse, kontrakt el.lign., anses som én betaling i forhold til beløbsgrænsen i 1. pkt. Ved løbende ydelser eller periodiske ydelser skal flere faktureringer og betalinger ses som én samlet leverance i forhold til beløbsgrænsen i 1. pkt., når de sker inden for samme kalenderår.

Stk. 2-4. ---

§ 4

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 760 af 21. juni 2016, som ændret ved § 6 i lov nr. 474 af 17. maj 2017 og § 18 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

§ 46. ---

Stk. 2-11. ---

Stk. 12. En registreret aftager, der modtager varer eller ydelser fra en virksomhed her i landet, hvor betaling ikke sker via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, som sikrer identifikation af betalingsmodtager og betaler, hæfter solidarisk for betaling af afgiften, såfremt betalingsmodtageren har unddraget afgiften af leverancen, medmindre betalingen samlet udgør højst 10.000 kr. inklusive afgift.

Stk. 13-15. ---

§ 75 ---

1. I § 46, *stk. 12*, ændres ”10.000 kr.” til: ”8.000 kr.”

Stk. 2-7. ---

Stk. 8. Enhver, der har indkøbt ydelser eller varer sammen med ydelser for et beløb, der overstiger 10.000 kr. inklusive afgift, skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen oplysninger om indkøbet og betalingen heraf, herunder oplysning om elektronisk betaling, jf. opkrævningslovens § 10 a.

Stk. 9. ---

2. I § 75, *stk. 8*, ændres ”10.000 kr.” til: ”8.000 kr.”

§ 5

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1224 af 29. september 2016, som ændret ved § 19 i lov nr. 1555 af 19. december 2017 og § 4 i lov nr. 1682 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

§ 10 a. En borger, der er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1 eller § 2, og som hos erhvervsdrivende køber ydelser eller varer sammen med ydelser, hæfter solidarisk med den erhvervsdrivende for betaling af indkomstskat, arbejdsmarkedsbidrag og merværdiafgift, som den erhvervsdrivende har unddraget, forudsat at vederlaget overstiger 10.000 kr. inklusive afgift og ikke er betalt via pengeinstitut eller betalingsinstitut, som sikrer identifikation af betalingsmodtager og betaler. Flere betalinger, som vedrører samme leverance, ydelse, kontrakt el.lign., anses som én betaling i forhold til beløbsgrænsen i 1. pkt. Ved løbende ydelser eller periodiske ydelser skal flere faktureringer og betalinger ses som én samlet leverance i forhold til beløbsgrænsen i 1. pkt., når de sker inden for samme kalenderår.

Stk. 2-3. ---

1. I § 10 a, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres ”10.000 kr.” til: ”8.000 kr.”

2. I § 10 a indsættes som *stk. 4*:

”*Stk. 4.* Uanset bestemmelserne i stk. 1-3, kan borgeren frigøre sig fra den solidariske hæftelse, hvis borgeren kan fremvise en behørig faktura, udstedt i forbindelse med købet, der entydigt identificerer leverandøren.

§ 6

I skattekontrolloven, lov nr. 1535 af 19. december 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 72, *stk. 2*, indsættes efter ”§ 62, stk. 1”: ”og 3”.

§ 7

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 225 af 20. marts 2018, foretages følgende ændring:

§ 91.

Stk. 1-3. ---

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætte nærmere regler om, at de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, nr. 1, med angivelse af cpr-nummer, samt hvilken løn den pågældende får, skal registreres hver dag fra beskæftigelsens start. Registreringen kan være papirbaseret eller digital.

Stk. 5-11. ---

1. § 91, *stk. 4* og 5, ophæves, og i stedet indsættes:

”*Stk. 4.* Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig digital registrering af oplysninger om de personer, der er beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver. Registrering af oplysningerne skal ske i indkomstregisteret, jf. § 3 i lov om et indkomstregister. Følgende oplysninger skal registreres for hver enkelt beskæftigede:

- 1) Dato.
- 2) Navn og cpr-nummer.
- 3) Det beløb, der udbetales til eller godskrives den beskæftigede.
- 4) Start- og forventet sluttidspunkt for

beskæftigelsen den pågældende dag.”

§ 8

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 188 af 8. marts 2018, foretages følgende ændring:

§ 12 a.

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan kun pålægge arbejdsgiveren at foretage registreringer, jf. stk. 5, hvis kommunen ved et kontrolbesøg, jf. stk. 1, vurderer, at arbejdsgiverens registreringer er mangelfulde.

Stk. 8-9. ---

1. I § 12 a, stk. 5-7, ophæves, og i stedet indsættes:

”Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig digital registrering af oplysninger om de personer, der er beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver. Registrering af oplysningerne skal ske i indkomstregisteret, jf. § 3 i lov om et indkomstregister. Følgende oplysninger skal registreres for hver enkelt beskæftiget:

- 1) Dato.
- 2) Navn og cpr-nummer.
- 3) Det beløb, der udbetales til eller godskrives den beskæftigede.
- 4) Start- og forventet sluttidspunkt for beskæftigelsen den pågældende dag.”

Stk. 8 og 9 bliver herefter til stk. 6 og 7.